

ಸಂಖ್ಯೆ: 22 | ಸಂಚಿಕೆ: 08 | ಮಂಗಳ | ಏಪ್ರಿಲ್ 2024 | ಪುಟಗಳು: 20

ಶ್ರೀ ವೈಕುಂಠ ವಾರಾಣ

ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ - ಶೈಕ್ಷಣಿಕ-ಮಾನವ ಪತ್ರಿಕೆ

Reg. No.: KARKAN/2013/52928 Post No.: KA/SK/MND/978/2020-20222

ಯಗಾದ
ಶಂಭರಮ್

ಶ್ರೀ ವೈಕುಂಠ ವಾರಾಣ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ- ಶೈಕ್ಷಣಿಕ-ಮಾಸ ಪತ್ರಿಕೆ

ಗೌರವ ಸಂಪಾದಕರು :
ಕ. ಎನ್. ರವಿ

ಸ್ತುತಿಕರು ಮತ್ತು ಸಂಪಾದಕರು :
ಶಿವಮೂರ್ತಿ ಕೇಲಾರ

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು, ಶ್ರೀ ವಂಕಟೇಶ್ವರ ಬಾರಿಟಿಂಗ್ಲ್ ಟ್ರಸ್ಟ್

ಮುದ್ರಕರು :

ಶಿವಪೂರ್ಣ, ಬಡಿಯಲ್ ಅಭಿಸ್ಥಿತ ಶ್ರಿಂಗರ್, ಮಂಡ್ಯ

ವಾರ್ಷಿಕ ಉಂದಾ ವಿವರ: 150 ರೂಪಾಯಿಗಳು

ದಿಳಾಕು : ಶ್ರೀ ವಂಕಟೇಶ್ವರ ಬಾರಿಟಿಂಗ್ಲ್ ಟ್ರಸ್ಟ್
ನೇನ್ ಕ್ರಾನ್, ತಂಕರನಗರ, ಮಂಡ್ಯ

-: ಪರಿಬಿಡಿ :-

1 ಸಂಪಾದಕೀಯ	3
2 ಯೋಗ	4
3 ಅಪ್ತ	5
4 ದಿ ಘ್ಯೇವ ಏವಲ್ ಯು ಮೀಟ್ ಇನ್ ಹೆವೆನ್	6
5 ಜೀವನ ಅಂದು ಇಂದು.....	7
6 ಕೋನ ಅರ್ಥಿಕೆಗೆ ಜೀವನಕ್ಕೆಲ್	8
7 ಯುಗಾದಿ	9
8 ಕಾವೇರಿ ತಾಯಿಗೆ ಹುಕ್ಕೆಮೆಯ ಬೆಳವಿಂಗ್ಲ ದೀವಾರತಿ	10
9 ನಗುವ ಬಾಲೆ	11
10 ಜ್ಞಾನದ ಮರುಖಾರ್ಣಾ	12
11 ಯಾರು ಹಿತವರು ಈ ಜಾವರೊಳಗೆ.....?	13
12 ಒತ್ತಡಕ್ಕೆ ಶಿಲುಕ ಸಲುಗುತ್ತರುವ ಮೋಗ್ಗಾಗಳು	15
13 ಸಾಫ್ರೆಕ ಬದುಕು	16
14 ಪರೀಕ್ಷೆ ಭಲಿತಾಂತ	17
15 ರಾಮನಾಮ	17
16 ನಡೆದ ಘಟನೆ ಕಥೆಯಾದರೆ ಹೇಗೆರುತ್ತದೆ?	18

ಸಂಪಾದಕೀಯ

ಜಾಗತಿಕ ತಾಡಮಾನ - ಮನ ಮನೆ ದೇಹ ಮನಸ್ಸು ನುಡುವ ಮನ್ಯಾಚೇ.....

ಒಂದೋ ಆಗಬಹುದು ಎಂದು ಉಳಿಸಿದ್ದ ಜಾಗತಿಕ ತಾಪವಾಸದ ಬಿಸಿ ಈಗ ಭಾರತದೊಳಗೆ, ಕನಾರ್ಬಿಕವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ನಮ್ಮ ನಮ್ಮ ಮನೆಯೊಳಗೆ ದೇಹ ಸುದೂಪಷ್ಟ ಹತ್ತಿರ ಬಂದಿದೆ..... ಅದರ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮಗಳು ಮುಂದಂದೂ ಆಗಬಹುದು ಎಂದು ಇಡೀ ಆದಿತ್ಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮತ್ತು ಸಮಾಜ ಭಾವಿಸಿತ್ತು. ಅದರೆ ಅದು ಎಲ್ಲರ ನಿರೀಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಹುಸಿ ಮಾಡಿ ಅತ್ಯಂತ ಶಿವಪೂರ್ಣ ನಮ್ಮನ್ನು ಕಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದೆ..... ಗಾಳಿ ನೀರು ಆಹಾರ ಕಲುಷಿತವಾಗುತ್ತಿರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಅವಾಯಕಾರಿಯಾಗಿ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಉಷ್ಣ ತಾಪಮಾನ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿರುವುದು ಅತ್ಯಂತ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಪರಿಗೆಂದ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮೂದಲು ಕೆಲವೇ ಜಲ್ಲಿಗಳಿಗೆ ಸೀಮಿತವಾಗಿದ್ದ ಶಿವ ತಾಪಮಾನ ಈಗ ರಾಜ್ಯದ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆ ಬಿಕ್ಕುರಾರಿಯಾಗಿ ವರದಿಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಬಹುತೇಕ 40 ಡಿಗ್ರಿ ಸೆಲ್ಸಿಯಸ್ ನ ಅನು ಪಾಸಿನಲ್ಲಿ ಕನಾರ್ಬಿಕ ರಾಜ್ಯ ಕುದಿಯುತ್ತಿದೆ. ಪ್ರಾಕೃತಿಕವಾಗಿ, ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಸಂಭವಿಸುವ ವ್ಯವರೀಕ್ಯಾಗಳಿಗೆ ದೇಹ ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸು ಹೇಗೋ ಹೊಂದಾಣಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಅದರೆ ಮನುಷ್ಯನ ದುರಾಸೆಯಿಂದ ನಿರ್ಮಿತವಾದ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳಿಗೆ ಸ್ವತ ಮನುಷ್ಯನೇ ನಿಯಂತ್ರಣ ಕೆಲ್ದಿರುತ್ತಿದ್ದು ಅಭಿಭಾವಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತಾನೆ. ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಮಾನದಂಡಗಳನ್ನು ಮೂರ್ಖಸಲು ಪರಿಸರದ ಮೇಲೆ ನಿರಂತರ ಅತ್ಯಾಚಾರ ಅಂದರೆ ಕಾಡು ನಾಶ, ಕರೆಗಳ ನಾಶ, ಪ್ರಾಣಿ ಪಕ್ಷಿಗಳ ನಾಶ, ನಗರಗಳ ಗಿಡಮರಗಳಿಗೆ ಹೊಡಲಿ ಎಣು, ಅನಾವರ್ಯಕ ಅಪಾರಿಕ್ರಮೆಂಬ ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ತನ್ನ ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆ ಪ್ರದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ ವಾಹನಗಳ ವಿರಿದಿ ಹಿಗೆ ಉಳಿಸಲು ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ಅನೇಕ ತಪ್ಪಗಳು, ಇದರೆಲ್ಲದರೆ ಪರಿಣಾಮ ಇಡೀ ವಾತಾವರಣದ ಉಳಾಳಿತ ಪ್ರತಿವರ್ಷ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಾ ಬಂದು ಈಗ ಅದು ತನ್ನ ಮಿತಿಯನ್ನು ಮಿರಿದೆ. ಧೂಳು, ಹೋಗೆ, ಬಿಸಿಲ ತಾಪ, ಉಳಾಳಿತ ಏರಿಕೆ ಇವೆಲ್ಲವೂ ಮನುಷ್ಯನ ದೇಹದ ಮೇಲೆ ಗಂಭೀರ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರಿ ಮನಸ್ಸಿಗಳು ಸಂಕಚಿತಗೊಂಡು ಬಂದು ರೀತಿ ಅಸಹನೀಯ ಅನಿವಾರ್ಯತೆಗೆ ಸಿಲುಕಿದ್ದೇವೆ. ಈಗಲೂ ಕಾಲ ಮಿಂಚಿಲ್ಲ, ಏನನಾದರೂ ಈ ನಿಷ್ಟನಲ್ಲಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೆ ಬಿಂಡಿತವಾಗಿಯು ಜಾಗತಿಕ ತಾಪಮಾನದ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ಅದರೊಂದಿಗೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಉಳಾಳಿತವನ್ನು ಕಿಡಿಮೆಗೊಳಿಸುವ ಅಭಿವಾ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ ತಡೆಯುವ ಅನೇಕ ಸೂತ್ರಗಳು, ಕಾರ್ಯಾಯೋಜನೆಗಳು ಈಗಲೂ ಇವೆ. ಅದಿಲ್ಲದೆ ಏನೋ ಉದಾಘಾತದಿಂದ ದಿನದೂತ್ತಾ ಹೋದರೆ ಇನ್ನು ಕೆಲವೇ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಕೋಡಿದ್ದ-19 ಗಿಂತ ಭಯಂಕರ ದಯವ್ಯಾರಿಣಾಮವನ್ನು ಈ ತಾಪಮಾನ ನಮಗೆ ಉಂಟು ಮಾಡಬಹುದು.

-ಶ್ರೀ ಶಿವಮೂರ್ತಿ ಕೇಲಾರ

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು, ಶ್ರೀ ವಂಕಟೇಶ್ವರ ಬಾರಿಟಿಂಗ್ಲ್ ಟ್ರಸ್ಟ್(ರ)
ಪ್ರಧಾನ ಕಾರ್ಯಾದರ್ಶ, ಅಭಿನವ ಭಾರತ ಶಿಕ್ಷಣ ಟ್ರಸ್ಟ್(ರ). ಮಂಡ್ಯ

ಖಂದಿನ ಆಧುನಿಕತೆಯ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವೂ ವೇಗವಾಗಿ ಓಡುತ್ತಿದೆ. ನಮ್ಮಗಳ ಜೀವನ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿಯಂತೂ ಏಪರಿಎವಾಗಿ ಬದಲಾಗಿ ಹೋಗಿದೆ. ಆಧುನಿಕತೆಯ ಸೋಗಿನಲ್ಲಿ ಬಿಡುವಿಲ್ಲದ ಕೆಲಸದ ಜೀವನ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿಯಂದ ನಮ್ಮ ದೇಹಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಏಪರಿತ ಒತ್ತಡ ಉಂಟಾಗಿ ನಮ್ಮಗಳ ಆರೋಗ್ಯ ತೀರಾ ಹದಗೆದುತ್ತಿದೆ. ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಆಯಾಸ, ಒತ್ತಡ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನಿವಾರಿಸಿ ನಮ್ಮ ದೇಹ ಮತ್ತು ವೀನ್ ಸ್ವಿಗ್ ವೀನ್ ದ ನೀಡಿ ಸಂಜೀವಿನಿಯಂತೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ದೀಘಧ ಒಂದೇ ಅದುವೇ “ಯೋಗ”. ಯೋಗವು ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಬ್ಬನ ಒಳಗಿನ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಒಂದು ಸಂತುಲಿತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸುಧಾರಿಸಲು ಆಧವಾ ವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಲು ಇರುವ ಒಂದು ವಿಧಾನ.

ಯೋಗ ಎನ್ನುವ ಸಂಸ್ಕೃತ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯತೆ, ಜನಾಂಗ, ಜಾತಿ ಮತ್ತು ಲಿಂಗ ಆಧವಾ ದ್ಯುಮಿಕ ಸ್ಥಿರ ಬೇಧವಿಲ್ಲದ ಸ್ವಭಾವತಃ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕವಾಗಿದೆ. ಕೇವಲ ಶಾಸ್ತ್ರ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಓದುವುದರಿಂದಾಗಲೇ ಆಧವಾ ಪ್ರೇರಣವಾಗಿಯೂ ವೇಷಭೂಷಣಗಳನ್ನು ಧರಿಸುವುದರಿಂದಾಗಲಿ ಕುಶಲ ಯೋಗಿಯಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಯೋಗದಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿಗೆ ಸ್ಥಾಪಿಸುತ್ತಿರುವ ಸಮಯ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ದೇಹ ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸು ಸಮರ್ಪಣೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರಿಸಿ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂತಹ ಒತ್ತಡವೇ ಇದ್ದರೂ ಅದು ಕರಗಿ ಮನಸ್ಸು ಶಾಂತ ಸ್ಥಿರ ಬಂದು ಆಳ್ಳಾದಕರಗೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ನಾವು ನಮ್ಮ ಆರೋಗ್ಯವನ್ನು ಸುಧಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಯೋಗದ ಮೌರೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಯೋಗದಲ್ಲಿನ ಎಲ್ಲಾ ಆಸನಗಳನ್ನು ಮಾಡದೆ ಇದ್ದರೂ ಕೆಲವೊಂದು ಪ್ರಮುಖ ಸರಳ ಆಸನಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಯಾದರೂ ನಮ್ಮ ಆರೋಗ್ಯವನ್ನು ಸುಧಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ನಿತ್ಯ ಒಂದಷ್ಟು ವ್ಯಾಯಾಮ, ನಡಿಗೆ, ಒಳ್ಳಿಯ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಓದಿದರೆ ನಮ್ಮ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವೇ ಬದಲಾಗುತ್ತದೆ. ಯೋಗವನ್ನು ಮಾಡಲು ವಯಸ್ಸಿನ ಅಂತರವಿಲ್ಲ ಬಿಕ್ಕ ಮಾತ್ರಿಂದ ಹಿಡಿದು ವಯಸ್ಸರು, ಹಿರಿಯರು, ಮಹಿಳೆಯರು ಎಲ್ಲರೂ ಮಾಡಬಹುದು ಆದರೆ ಮೊದಲು ನುರಿತ ಯೋಗ ಗುರುಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಇವುಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಕಳಿಯಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಯೋಗದಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ವಿಧಾನಗಳಿವೆ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖವಾದುದಂದರೆ ‘ಪ್ರಾಣಾಯಾಮ’. ಪ್ರಾಣಾಯಾಮ

ಯೋಗ

ಮಾಡುವುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ದೇಹದ ಬಹುಪಾಲು ಅಂಗಾಂಗಗಳಿಗೆ ರಕ್ತ ಚಲನೆ ಜೊನ್ನಾಗಿ ಆಗುವ ಮೂಲಕ ನಮ್ಮ ಆರೋಗ್ಯ ಸಂರಕ್ಷಣಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರಾಣಾಯಾಮದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಒಂದರಡು ಪ್ರಮುಖ ವಿಧಾನಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ‘ಅನುಲೋಪ’ ಅಂದರೆ ಒಂದು ಮೂಗಿನ ಹೊಳ್ಳಿಯಿಂದ ಉಸಿರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮತ್ತೊಂದು ಮೂಗಿನ ಹೊಳ್ಳಿಯಿಂದ ಉಸಿರು ಬಿಡುವ ವಿಧಾನವಂತೂ ಮೂಗು ಮತ್ತು ತಲೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಅದ್ವೈತ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸುತ್ತದೆ. ‘ಕ ಪಾಲಬಾತಿ’ ವಂತೋಂದು ಪ್ರಾಣಾಯಾಮದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಪ್ರಮುಖ ವಿಧಾನವಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಹೊಟ್ಟಿಯು ಗೌಪ್ಯಿಕೆ ಸಮಸ್ಯೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಜೊತೆಗೆ ಹೊಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿನ ಕರುಳಿಗೆ ವ್ಯಾಯಾಮವಾದಂತಾಗಿ ಜೀರ್ಣತ್ವಿಯೆ ಜೊನ್ನಾಗಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ಜೊತೆಗೆ ಕರುಳಿನಲ್ಲಿನ ಆಹಾರದ ಚಲನೆ ಉತ್ತಮಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

‘ಶೀತಲಿ ಪ್ರಾಣಾಯಾಮ’ ನಾಲಿಗೆಯನ್ನು ಓ ಆಕಾರದಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಿ ಉಸಿರನ್ನು ಬಾಯಿಯ ಮೂಲಕ ಎಳ್ಳಿದುಕೊಂಡು ಸ್ಥಳ್ಳಸಮಯ ಹೊಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ನಂತರ ಮೂಗಿನ ಹೊಳ್ಳಿಯ ಮೂಲಕ ಬಿಡುವುದು ಇದರಿಂದ ದೇಹವು ತಂಪಾಗುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಅತಂಕ ಕಡಿಮೆವಾಡಲು ಸಹ ಉಪಯೋಗವಾಗುತ್ತದೆ. ಯೋಗದಿಂದ ಎಲ್ಲವೂ ಸಾಧ್ಯ, ಪ್ರಸ್ತುತ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಯೋಗಕ್ಕೆ ಮಹತ್ವಪೂರ್ವಿಕಾ ಸಾಧನವಿದೆ. ಇಡೀ ವಿಶ್ವವೇ ಈಗ ಭಾರತ ಪರಿಚಯಿಸಿದ ಯೋಗವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿದೆ. ಇದರ ಫಲವಾಗಿ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಜೂನ್ ತಿಂಗಳ 21ನೇ ತಾರೀಕನಂದು “ಅಂತರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಯೋಗ ದಿನ”ವನ್ನಾಗಿ ಇಡೀ ವಿಶ್ವವೇ ಆಚರಿಸುತ್ತಿದೆ. ಇದನ್ನು ಆಚರಿಸಲು ಸಲ್ಲಬೇಕಾಗಿರುವ ಮೊದಲ ಶ್ರೀಯಸ್ಸು ಮತ್ತು ಕೇರಿ ಭಾರತದೇಶದ್ದು.

“ಯೋಗವಿಧರೆ ನಮ್ಮ ಜೀವನದಾದ ಸುಧಾರಿಸುತ್ತದೆ ನಮ್ಮ ಆರೋಗ್ಯ ಬಲುಬೇಗ ಮಾಡಿದರೆ ಸಾಕು ಕೆಲವೊಂದು ಯೋಗ ಕಳೆಯುತ್ತದೆ ನಮ್ಮ ಯೋಂದರೆ ಸರಾಗ”

ಕೃಪೆ : ಪದ್ಮ ಲತಾ ಮೋಹನ್ ಶರತ್ ಕುಮಾರ್ ಬಿ ಎಸ್ ಶ್ರೀಕರು, ಅಭಿನವ ಭಾರತಿ ಫೈಫ್‌ಶಾಲೆ ಕನ್ನಡ ಮಾಧ್ಯಮ, ಮಂಡ್

ಅಪ್ಪ ಗೋಡೆ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಪ್ಪ ಕ್ಯೂಯಿಟ್ಟಿಲ್ಲ ಗೋಡೆಯ ಬಣ್ಣ ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪವೇ ಮನುಕಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಇದನ್ನು ಕಂಡು ಹೆಂಡಿಯ ಮುಖಿಭಾವ ಬದಲಾಗುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ನಾನು ಗಮನಿಸಿದೆ. ಅದೊಂದು ದಿನ ಅಪ್ಪ ಎಂದಿನಂತಹೀ ಗೋಡೆಯ ಮೇಲೆ ಕೈ ಇಟ್ಟಿದ್ದರು. ಮಂಡಿ ನೋವಿಗೆ ಎಕ್ಕೆ ಹಚ್ಚಿದ್ದರೋ ಏನೋ ಕೈ ಗುರುತು ಗೋಡೆ ಮೇಲೆ ಗಾಥವಾಗಿ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿತು. ಹೆಂಡತಿ ಒಳಗೆ ಬಂದು ನನ್ನೊಡನೆ ರೇಗಿಯೇ ಬಿಟ್ಟಿಳ್ಳು.

ನನಗೂ ಅಂದು ಏನಾಯಿತೋ ಏನೋ. ಅಪ್ಪನ ರೂಮಿಗೆ ಹೋಡೆ ಅಪ್ಪಾ ನಡೆಯುವಾಗ ಗೋಡೆ ಹಿಡಿಯದೆ ನಡೆಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬಾರದೇ ಎಂದೆ. ಘನಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಅಸಹನೆ ಅತಿಯಾಯಿತೋ ಅನಿಸಿತು. ಅಪ್ಪ ನನ್ನೊಡೆಗೆ ನೋಡಿದರು. 80 ವರ್ಷದ ಅಪ್ಪನ ಮುಖಿ ಚಿಕ್ಕ ಮನು ತಪ್ಪ ವರಾಡಿದಂತಿತ್ತು. ಅಪ್ಪ ವರೌನವಾಗಿ ಶಿಲ್ಪಿಗಿಂತಿರು..... ಭೇ ನಾನು ಹಾಗನ್ನಬಾರದಿತ್ತು ಎಂದೆನಿಸಿತು. ಸಾಫಿಮಾನಿಯಾಗಿದ್ದ ಅಪ್ಪ ಮುಂದೆ ವರೌನಿಯಾದರು. ಆ ಮೇಲೆ ಗೋಡೆ ಹಿಡಿದು ನಡೆಯಲ್ಲಿ. ಅದೊಂದು ದಿನ ಅಪ್ಪ ಅಯತನ್ನಿಂದಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಹಾಸಿಗೆ ಹಿಡಿದರು. ಮತ್ತೆರದು ದಿನದಲ್ಲಿ ಇವಲೋಕವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿದರು. ಗೋಡೆಯಲ್ಲಿ ಮೂಡಿದ್ದ ಅಪ್ಪನ ಕೈ ಗುರುತು ಕಾಣುವಾಗ ಎದೆಯೋಳಿಗೆ ಏನೋ ಸಿಕ್ಕಿದಂತಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ದಿನಗಳು ಉರುಳುತ್ತಿತ್ತು. ಅದೊಂದು ದಿನ ಹೆಂಡತಿ ಎಲ್ಲಾ ಗೋಡೆಗಳಿಗೆ ಬಣ್ಣ ಹೋಡೆಯಂತೆಂದಳು. ಬಣ್ಣ ಹೋಡೆಯುವವರೂ ಬಂದರು.

ನನ್ನ ಒಂದು ವರ್ಷದ ಮಗ ಜಿತ್ತಾಗೆ ತಾತನೆಂದರೆ ಪ್ರಾಣ. ಏನು ಮಾಡಿರೂ ತಾತನ ಕೈಯ ಗುರುತನ್ನು ಅಳಿಸಲು ಅವನು ಬಿಡಲೇ ಇಲ್ಲ. ಅವನ ರಂಪಾಟ ಕಂಡು ಬಣ್ಣ ಬಳಿಯುವವರು ಸರ್ ಆ ಕೈ ಗುರುತಿನ ಸುತ್ತ ಹೇಂಡೆ ಮೂಲಕ ಡಿಸ್ಪೇನ್ಸ ಮಾಡಿ ಸುಂದರವಾಗಿ ವಾಡಿ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ನೀವೂ ಇಷ್ಟ ಪಡುತ್ತಿರು ಎಂದರು. ಮಗನ ಹರಕ್ಕೆ ಮಣಿಯೋಕಾಯಿತು. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಬಣ್ಣ ಬಳಿಯುವವರು ಅದಕ್ಕೊಂಡು ಹೋಸ ರೂಪ ನೀಡಿದ್ದರು. ಅದು ಮನೆಗೆ ಬಂದವರ ಗಮನ ಸೆಳಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಎಲ್ಲರೂ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಸಂತಸ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಮಂದೆ ಪ್ರತಿಬಾರಿ ಬಣ್ಣ ಬಳಿಯುವಾಗಲೂ ಆ ಜಾಗವನ್ನು ವಾತ್ರ ಏತೇಷವಾಗಿ ಪೆಯಿಂಣೆ ವಾಡಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಮೋದಮೋದಲು ಮಗನ ಒತ್ತಾಯಿಕ್ಕಾಗಿದ್ದರೂ ಈಗಿಗೆ ಅದರ ಮೇಲೆ ವ್ಯಾಮೋಹ ಬೆಳೆದಿತ್ತು.

ವರುಷಗಳುಂಟುತ್ತಿದ್ದವು. ಮಗನಿಗೆ ಮದುವೆಯಾಗಿದೆ. ಅಂದು ಅಪ್ಪ ಇದ್ದ ಸಾಫನದಲ್ಲಿ ಈಗ ನಾನಿದ್ದೆ. ಅವರಷ್ಟ ವಯಸ್ಸಿಗಾರದಿದ್ದರೂ 70ರ ಅಸುಪಾಸನಲ್ಲಿದ್ದು ನನಗೆ

ಆಗಲೇ ನಡೆಯುವಾಗ ಗೋಡೆಗೊಂದು ಕೈಕೊಟ್ಟು ನಡೆಯಂತೆನಿಸಿತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೂ ನಾನು ಅಂದು ಸಿಡಿಮಿಡಿಗೊಂಡಿದ್ದು ನೆನಪಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಗೋಡೆಗೆಲ್ಲ ಕೈತಾಗುವುದೋ ಎಂದು ಗೋಡೆ ಬಿಟ್ಟು ದೂರದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದು. ಅದೊಂದು ದಿನ ನನ್ನ ರೂಮಿನಿಂದ ಹೇರಗೆ ಬಂದು ಏರದು ಹೆಚ್ಚೆ ಇಡುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಮೃವಾಲಿತ್ತು. ಆಧಾರಕ್ಕಾಗಿ ಕೈಚಾಚಿದ್ದಷ್ಟೇ ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಓಡಿ ಬಂದ ಮಗನ ಹೋಳಿನಲ್ಲಿ ನಾನಿದ್ದೆ. ಅಪ್ಪಾ... ಹೊರಗೆ ಬರುವಾಗ ಗೋಡೆ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಮುಲ್ಲನೆ ಬರಬಾರದೇ ನೋಡಿ ಈಗ ಬಿದ್ದು ಬಿಡ್ಡಾ ಇದ್ದಿ ಎಂದು ನುಡಿದಾಗ ಅಷ್ಟರಿಯಿಂದ ಅವನ ಮುಖಿ ನೋಡಿದೆ. ಅವನ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಆತಂಕವಿತ್ತು. ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಅಸಹನೆಯಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಪ್ಪನ ಕೈ ಗುರುತು ಅಲ್ಲೇ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದ ಗೋಡೆಯಲ್ಲಿತ್ತು. ನೋಡಿದೆ. ಅಪ್ಪನ ಮುಖಿ ಕಣ್ಣಿಮುಂದೆ ಬಂತು. ನಾನು ಅಪ್ಪನಿಗೆ ಅಂದು ಗದರದೆ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ಅಪ್ಪ ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ರಿಂದ ಬದುಕುತ್ತಿದ್ದರೇನೋ ಅನಿಸಿತು. ಕಣ್ಣ ತುಂಬಿತ್ತಿತ್ತು. ಓಡಿ ಬಂದ 8 ವರ್ಷದ ಮೊಮ್ಮೆಗಳು

ತಾತ ನನ್ನ ಹೆಗಲು ಹಿಡ್ಡುಂಡು ನಡೆಯಿರಿ ಎಂದು ನನ್ನ ಕೈಯನ್ನು ಅವಳ ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ಇರಿಸಿಕೊಂಡು ಮುದ್ದುಗಳಿಗೆ ನಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಹಾಲ್ ನಲ್ಲಿ ಸೋಫಾ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತೆ. ಮೊಮ್ಮೆಗಳು ಅವಳ ಡ್ರಾಯಿಂಗ್ ಮಸ್ತಕ ತಂದು ತಾತ ಇವತ್ತು ಕ್ಲಾಸಲ್ಲಿ ಡ್ರಾಯಿಂಗ್ ಅಲ್ಲಿ ನಂಗೆ ಫ್ಲಾಪ್ಪ್ಯೂಸ್ ಬಂತು ಎಂದರು. ಹೋದಾ ಯಾವ ಬಿತ್ತ ಬರೆದ ತೋರಿಸು ಎಂದ ತೆರೆದು ತೋರಿಸಿದರು. ಗೋಡೆಯ ಮೇಲೆ ಅಪ್ಪನ ಕೈ ಗುರುತಿಗೆ ಸುಂದರವಾಗಿ ಡಿಸ್ಪೇನ್ಸ ಮಾಡಿದ ಜತ್ತವನ್ನು ಮೊಮ್ಮೆಗಳು ಗೋಡೆಯಲ್ಲಿದ್ದಂತೆ ಬರೆದಿದ್ದಳು. ಮೊಮ್ಮೆಗಳು ಮತ್ತೆ ಹೇಳಿದರು ತಾತ ಮಿಸ್ ಕೇಳಿದ್ದು ಇದು ಏನು ಅಂತ ಅದಕ್ಕೆ ನಾನಂದೆ ಇದು ನನ್ನ ಪವನ ತಾತನ ಕೈಗುರುತು ಅಂತ. ನಮ್ಮ ಮನೆ ಗೋಡೆ ಮೇಲೆ ಈಗಲೂ ಇದೆ ಎಂದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಮಿಸ್ ಮತ್ತು ಬಿಕ್ಕಿರಿಯವಾಗ ಮನೆಯ ಗೋಡೆಯಲ್ಲಿಲ್ಲಾಗಿಸಿದ ಗರೆಗಳು, ಚಿತ್ರಗಳು, ಹೆಚ್ಚೆ ಗುರುತು ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾಗೆ ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮೆ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಸಂಭ್ರಮ ಪಡುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೆಯೇ ನಾವು ಅವರಿಗೆ ವಯಸ್ಸಿದ ನಂತರ ಅವರನ್ನು ಅದೇ ರೀತಿ ಪ್ರೀತಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಎಲ್ಲಾ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತೇನೆನೆನ್ನೆನಪಾದಾಗಳೆಲ್ಲಾ ಅಳುತ್ತಿರುತ್ತೇನೆ.

ರೂಮಿಗೆ ಬಂದೆ ಬಾಗಿಲುಮುಚ್ಚಿ ಅಪ್ಪಾ ನನ್ನ ಕೈಮಿಸಿ ಬಿಡಿ ಅಪ್ಪಾ ಎಂದು ಮನಸ್ಸು ಹಗುರಾಗುವವರೆಗೂ ಅತ್ಯೇ ನೆನಪಾದಾಗಳೆಲ್ಲಾ ಅಳುತ್ತಿರುತ್ತೇನೆ.

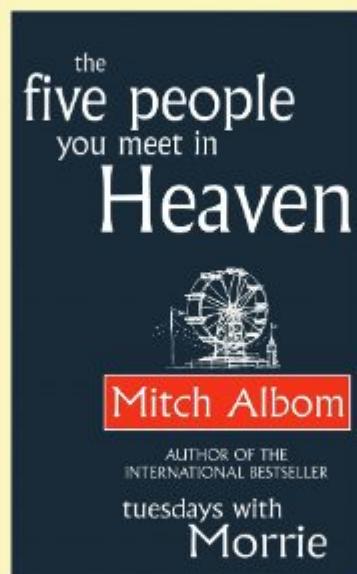
ದಿ ಘ್ಯೇವ್ ಡೆಡಲ್ ಯು ಮಿಣ್ಟ್ ಐನ್ ಹೆವೆನ್

ಮಿಚ್ ಅಲ್ಬೋಮ್ ಅವರ “ದಿ ಘ್ಯೇವ್ ಮೀವ್ಲೊ ಯು ಮೀಚ್ ಇನ್ ಹೆವೆನ್” ಎನ್ನುವುದು ಜೀವನದ ಅರ್ಥ, ಪರಪ್ರಸರ ಸಂಬಂಧ ಮತ್ತು ಇತರ ಜೀವನದ ಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ಕ್ರಿಯೆಗಳ ಕಾಣದ ಪರಿಣಾಮಗಳ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಪರಿಶೋಧಿಸುವ ಚಿಂತನೆ-ಪ್ರಚೋದಕ ಕಾದಂಬರಿಯಾಗಿದೆ. ಅಮೂಲ್ಯವಾದಿ ಪಾರ್ಕ್ ನಲ್ಲಿ ನಿರ್ವಹಣೆ ಕೆಲಸಗಾರ ನಾಗಿದ್ದ ಎಡ್ಡಿಯು ಕಥೆಯ ಮೂಲಕ ಸಾಯಾವ ಮತ್ತು ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಬದು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗುತ್ತಾನೆ. ಒಂದುಗರಿಗೆ ಜೀವನ, ಪ್ರೀತಿ, ತ್ಯಾಗ ಮತ್ತು ಕ್ಷಮೆಯು ಬಗ್ಗೆ ಅವುಗಳ ವಾದ ಪಾಠಗಳನ್ನು ನೀಡಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಮುಸ್ತಕದಿಂದ ಆಯ್ದು ಕೆಲವು ಪ್ರಮುಖ ಪಾಠಗಳು ಇಲ್ಲವೇ.

1. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ಜೀವನವು ಒಂದು ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ : ಎಂಬುದು ಜೀವನವು ಅರ್ಥಹೀನವಲ್ಲ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಗೂ ಒಂದು ಉದ್ದೇಶವಿದೆ ಎಂದು ಎಡ್ಡಿ ಕಲಿಯಿತ್ತಾನೆ. ಅದು ಅವರಿಗೆ ಸಷ್ಟವಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಸಹ ಈ ಪಾಠವು ನಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಜೀವನದ ವರೋಲ್ಯ ಮತ್ತು ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ನೋಡಲು ನಾನ್ನು ಕಲಿಸುತ್ತದೆ.
2. ನಮ್ಮ ಕ್ರಿಯೆಗಳ ಪರಿಣಾಮ : ಕಾದ್ಯಂಬಿಂತಿನ್ ನ್ಯಾನ್ ನ್ಯಾನ್ ಕಾರ್ಯಗಳು, ನಾವು ಆತ್ಮಲವಂದು ಭಾವಿಸುವವರೂ ಸಹ ನಾನ್ ತಿಳಿದಿಲ್ಲದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇತರರ ಜೀವನವನ್ನು ಹೇಗೆ ಆಳವಾಗಿ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರಬಹುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಒಳಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಕ್ರಿಯೆಗಳು ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಸಂಭಾವ್ಯ ಏರಿಳಿಕದ ಪರಿಣಾಮಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಜಾಗರೂಕರಾಗಿರಲು ಇದು ನಮ್ಮನ್ನು ಮೌಲ್ಯಾಂಶಿಸುತ್ತದೆ.

3. ಜೀವನದ ಪರಪ್ರಸರ ಸಂಪರ್ಕ : ನಮ್ಮ ಜೀವನವು ಇತರರೊಂದಿಗೆ ಸಂಕೇರ್ಣವಾಗಿ ಸಂಪರ್ಕ ಹೊಂದಿದೆ ಎಂದು ಎಡ್ಡಿ ಕಂಡು ಹಿಡಿದನು. ಅಗಾಗ್ ನಮ್ಮ ತಕ್ಷಣದ ತಿಳುವುದ್ದಿನ್ ಕಾದ್ಯಂತಿನ್ ನಮ್ಮ ಸಂಬಂಧಗಳು ಮತ್ತು ಸಂವಹನಗಳು ನಮ್ಮ ಮತ್ತು ಇತರರ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುವ ಸಂಕೇರ್ಣ ವೆಚ್ಚ ಅನ್ನು ದೂಡಿಸುತ್ತದೆ

ಎಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ.

4. ಕ್ಷಮೆಯು ವಿಮೋಚನೆಯಾಗಿದೆ : ಎಡ್ಡಿ ಕಲಿಯಿವ ಆಳ ವಾದ ಪಾಠಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕ್ಷಮೆಯು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಯಾಗಿದೆ. ಕೋವ ಮತ್ತು ಅಸವಾಧಾನವನ್ನು ಹಿಡಿದಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು ನಮಗೇ ಹಾನಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಇತರರನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸುವುದು ಆಂತರಿಕ ಶಾಂತಿಗೆ ಆಶ್ಯಗ್ತಾ.
5. ಪ್ರೀತಿ ಎಂದಿಗೂ ಸಾಯಾವುದಿಲ್ಲ : ಪ್ರೀತಿ ಸಾವನ್ನು ಮೀರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಕಾದಂಬರಿ ಕಲಿಸುತ್ತದೆ. ಪ್ರೀತಿಯ ಬಂಧಗಳು ಭೌತಿಕ ನಿರ್ಗಮನ ದೂಂದಿಗೆ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ನಾವು ಪ್ರೀತಿಸಿದ ಜನರು ಪ್ರಭಾವ ಬೀರುವುದು ನಾನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಜೀವನದ ಭಾಗವಾಗುತ್ತಾರೆ.
6. ನಷ್ಟದಿಂದ ಕಲಿಯಾವಿಕೆ : ತನ್ನ ಪ್ರಯಾಣದ ಮೂಲಕ, ನಷ್ಟ ಮತ್ತು ಸಂಕಷಪ್ಯ ಪರಿಪತ್ತಿ ತವಾಗ ಬಹುದು ಎಂದು ಎಡ್ಡಿ ಅರಿತು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ನೋವಿನಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದರೂ ಅವರು ನಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಸಂಬಂಧಗಳು ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಸುತ್ತಲಿನ ಪ್ರಪಂಚದ ಬಗ್ಗೆ ಅವುಗಳ ವಾದ ಪಾಠಗಳನ್ನು ಕಲಿಸಬಹುದು.
7. ಸಾವಿನ ಸ್ವೀಕಾರ : ಕಥೆಯು ಒಂದುಗರಿಗೆ ಸಾವನ್ನು ಅಂತ್ಯವಲ್ಲ, ಆದರೆ ಜೀವನ ಚಕ್ರದ ಭಾಗವಾಗಿ ನೋಡಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಸಾವನ್ನು ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಪ್ರಗತಿಯಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದು ನಮಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಸಂಮೂಳವಾಗಿ ಮತ್ತು ಭಯವಿಲ್ಲದೆ ಬಹುಕಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ.
8. ತ್ಯಾಗದ ಮೌಲ್ಯ : ಎಡ್ಡಿಯ ಮುಖಾಮುಖಿಗಳು ತ್ಯಾಗದ ಮೌಲ್ಯ ಮತ್ತು ಸೌಂದರ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಅವನಿಗೆ ಕಲಿಸುತ್ತವೆ. ಪ್ರೀತಿ ಅಧವಾ ಕರ್ತವ್ಯದಿಂದ ಇತರರಿಗಾಗಿ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡುವುದು ಬಧಾತ್ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮಂತ ಕಾರ್ಯವಂದು ಚಿತ್ರಿಸಲಾಗಿದೆ.
9. ತೀರ್ಣಿಸ ಮೇಲೆ ತಿಳುವಳಿಕೆ : ಕಾದಂಬರಿಯು ಒಂದುಗರನ್ನು ತೀರ್ಣಿಸಿ ಹೊರದಬ್ಬಿವ ಬದಲು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಮೌಲ್ಯಾಂಶಿಸುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ

ಜೀವನ ಅಂದು ಇಂದು.....

ಮನೆಯ ಮತ್ತು ಕಾಂಪೌಂಡು ಗೇಟು ಭರ್ತ
ಒಳಗಿರುವ ಮನಸುಗಳೇ ಏಕೋ ಭಿದ್ದ ಭಿದ್ದ....!
ಬಂಧುಗಳೇ ಬಾರದ, ಸೈಹಿತರೂ ಸೇರದ
ಮನೆಗಳ ಮುಂದೆ ಸದಾ ಕಾವಲುಗಾರ....!

ಇಂದು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅನ್ನವೇ ಬೇಯುತ್ತಿಲ್ಲ¹
ಮನಸುಗಳು ಮಾತ್ರ ಕುದಿಯುತ್ತಿದೆಯಲ್ಲ
ಅದುಗೆ ಮನೆ ಸದಾಖಾಲಿ ಖಾಲಿ ಇರುತ್ತೆ
ಮೋನಿಂದ ಕೊತಲ್ಲಿಗೆ ಖಾಟ ತಿಂಡಿ ಬರುತ್ತೆ

ಮನೆಗಳಾಗುತ್ತಿವೆ ಮಹಡಿಗಳ ಎತ್ತರ... ಎತ್ತರ...
ಮನಸುಗಳೇ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ ಹತ್ತಿರ ಹತ್ತಿರ
ಸಂತೋಷ ವಿನೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ ಉತ್ತರ...!

ಇಂದು ... ಬಿಂಬಿ, ಮಳೆ, ಉಳಿಗೆ
ಮೈ ಒಗ್ಗಿತ್ತು, ಮನೆ ತಗ್ಗಿಗಿತ್ತು
ಉಲೆ ಮೋಗೆಯಾಡುತ್ತಿತ್ತು,
ಬಿಂಬಿನೀರ ಪಂಡೆ ಪಚೆಯಾಡುತ್ತಿತ್ತು...

ಕೊಜದ ತುಂಬಾ ದವಸ ಧಾನ್ಯ ತುಂಬಿತ್ತು,
ಬಂಧು ಬಳಗದ ನಡುವೆ ಅನುಬಂಧವಿತ್ತು..
ಎಲ್ಲರೊಟ್ಟಿಗೆ ಮನೆಯೂ ನಗೆಯಾಡುತ್ತಿತ್ತು...!
ಮನೆ ತಕ್ಕಾದಾದ್ದೀ, ಮನಸು ತೊಕ್ಕಾಗಿತ್ತು...!

ಇಂದು ನನ್ನಜ್ಞ ಕಟ್ಟಿದ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಲವಿತ್ತು,
ಒಲವಿತ್ತು, ಸಂತಸದ ಸೆಲೆಯಿತ್ತು...!
ಮನುಖ್ಯ ಬಾಗಿಲು ತಕ್ಕಾದಿತ್ತು, ತಲೆಬಾಗಬೇಕಿತ್ತು...

ಮನ್ನಿನ ಗೋಡೆ, ಸಾರಿಸದ ನೆಲವಿತ್ತು
ಮಾಡು ತಕ್ಕಾದಿತ್ತು, ಬದುಕು ಮೊಡ್ಡಾದಿತ್ತು
ನೋವ್ಯಗಳಿಧ್ಯಾನ ಬದುಕಿಗೆ ಬೆಲೆಯಿತ್ತು.
ಬಾಪೆಯಲ್ಲಿ ಕರ್ನಿಗೆ ಚೆಂದದ ನಿದ್ರೆಯಿತ್ತು...

ಇಂದು ಆಕ್ಷತ್ತೆಯ ಹಂಗೆ ಇರಲಿಲ್ಲ²
ಎಲ್ಲ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೂ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಮದ್ದಿತ್ತು
ಮನುಷ್ಯ ಕೂಡ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಮಣಿತ್ತಿತ್ತು...
ಮದುವೆ ಕೂಡ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು... ಚತ್ರುಬಿಂತ್ರದ ಭತ್ವವೇ
ಬೇಕಿರಲಿಲ್ಲ

ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಶ್ರದ್ಧೆ, ದೇವರ ಮೇಲೆ ನಂಬಿಕೆಯಿತ್ತು
ಸಾವಿಗೂ ಸಹ ಮನೆಯೇ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು
ಹಲವು ಮಕ್ಕಳು ಹಿಣ್ಣಿದ ಸಂತಸವಿತ್ತು
ಅವರ ಬಾಲ್ಯದ ಬದುಕಿನ ಸಂಭೂಮಿಯಿತ್ತು...

ನೆಂಟಿರು ಬಂದರೆ ಹಬ್ಬಿದ ಸದಗರವಿತ್ತು
ಕೆಲವು ಸಾವುಗಳ ಸೂತರಕವೂ ಇತ್ತು
ಸತ್ಯ ಹಿರಿಯರ ನೆನಪು ಅಕ್ಷಾಳಿಯದೇ ಉಳಿದಿತ್ತು...!
ಕಷ್ಟಗಳ ಗೆದ್ದ ಗೆಲುವಿನ ಧೋತ್ರಕವೂ ಇತ್ತು...
ಬದುಕಿನ ಸಾಧಕ ಭಾದಕಗಳಿಲ್ಲವೂ ಇತ್ತು...

ಇಂದು ಮನೆ ರಾಜನಿಲ್ಲದ ಅರಮನೆಯಂತೆ
ಸಕಲ ಸವಲತ್ತುಗಳಿರುವ ದಬಾರಿನಂತೆ
ನೀರೆ ಮನೆಯ ಹಂಗಿಲ್ಲದ ಸೇರಿಮನೆಯಂತೆ
ಅದ್ದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಬರಿ ದುಡ್ಡಿನದೇ ಚಂತೆ ಚಂತೆ...

ತುಭಕಾಯ್ಕಾಗಳು, ಸಂತೋಷ ಕೊಟಗಳು
ಮನೆಬಿಟ್ಟು ಹೋಟೆಲ್ಗಳು ಸೇರಿಕೊಂಡಿವೆ.
ಬಂಧುತ್ವ ಮತ್ತೆತ್ತುಗಳು ಬಂಧನದಲ್ಲಿವೆ...
ನೆಂಟಿರಿಸ್ತುದು ಮನೆಗೆ ಬಂದರೆ
ಬರಿ ನಕ್ಕಾನಗದೇ
ಕೋಕೆ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಮನೆ ಮಕ್ಕಳು

ಸೈಫ್, ಸಂಬಂಧಗಳಲ್ಲಿ ತೋರಿಕೆ, ತಾತ್ತ್ವಾರ,
ನಂಬಿಕೆ ಒಗ್ಗಿಸುಗಳಿಂತೂ ಬಹಳವೇ ಮಾರಿ...!
ಮತ್ತೆ ಬರಲಿ ಆ ತುಂಬ ಕುಟುಂಬದ ಕಾಲ.
ಆಗಲಿ ಮನೆ ಮನಗಳೂ ನಂದಗೋಕುಲ...!

ಅಧ್ಯಾತ್ಮಾಗಲಿ ಸರ್ವರಿಗೂ ಸಂಬಂಧದ ಬೆಲೆ...!
ಕಲಿಯಲಿ ಎಲ್ಲರು ಸಂತಸದಿ, ಒಟ್ಟಾಗಿ ನಗುವ ಕಲೆ...!
ಆಗಲಿ ದ್ಯೇಪ ಸ್ವಾಧ್ಯಾ ಮತ್ತರಗಳಿಗೆ ಮೋಲು
ಶ್ರೀಮಂತಿಕಿಗಿಂತ ಯ್ಯಾದಯವಂತಿಕೆ ಮೇಲು...!

ಸಂಗ್ರಹ

ಕಣ್ಣಿನ ಅರ್ಥಕೆಗೆ ಜೀವನಶೈಲಿ

ಕಣ್ಣಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಜಗತ್ತು ಕ್ರಮ. ದೃಷ್ಟಿಯ ರಕ್ಷಣಾಗಾಗಿ ನಮ್ಮ ಜೀವನಶೈಲಿ ಹೀಗಿರಲಿ.

ಕಣ್ಣಿನ್ನು ತೋಳಿಯುವುದು : ಮುಂಜಾನೆ ತುಢ್ಯತಣ್ಣೀರಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣಿನ್ನು ತೋಳಿಯುವುದು, ಜೀನುತ್ತಪ್ಪ ಮತ್ತು ತಣ್ಣೀರನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸಾಣಿದಲ್ಲಿ ಬೇರೆಸಿ ಕಣ್ಣಿನ್ನು ತೋಳಿಯುವುದು ಆಕ್ಷಿತ್ವದಿಧಿಕರ.

ಕಾಡಿಗೆ ಘಟ್ಟಿಸುವುದು : ತುಪ್ಪದಲ್ಲಿ ತುಢಬಿಳಹತೆಯ ಬತ್ತಿಯನ್ನು ಉರಿಸಬೇಕು. ದೀಪ ಉರಿಯುವಾಗ ಮಣಿ/ಬೆಳ್ಳಿ/ಬಂಗಾರ/ ತಾಮ್ರದ ಬಟ್ಟಲಿನ ಪಾತ್ರೆಯ ತಳವನ್ನು ದೀಪದ ಮೇಲೆ ಅಡ್ಡವಾಗಿ ಹಿಡಿಯಬೇಕು. ಮೂರಿಗೆ ಉರಿದ ಮೇಲೆ ಮಸಿಯ ದಪ್ಪವದರ ಅಂಟಿರುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಮೃದುವಾಗಿ ತೆಗೆದು ಸಂಗ್ರಹಿಸಬೇಕು. ನಿತ್ಯಪೂರ್ವ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಹಲ್ಲುಜದ ನಂತರ ಬೆಣ್ಣೆ/ತುಪ್ಪದೊಂದಿಗೆ ಕಲಸಿ ಕಿರುಬೆರಳಿನಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಡಿಗೆಯಂತೆ ಬಳಸಬೇಕು. ಈ ಮೃದುಕಾಡಿಗೆ ದೃಷ್ಟಿವರ್ದಕ.

ತುಪ್ಪದ ಕವಲಗ್ರಹ : ದಿವಸಪೂರ್ವ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಹಲ್ಲುಜ್ಜಿದ ತಕ್ಷಣ ತುಪ್ಪದ ಮೇಲಿನ ತಿಳಿಯನ್ನು ಬೆಚ್ಚಿಗೆ ಮಾಡಿ ಬಾಯೋಳಗೆ ಇಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವುದು, ಎಂಜಲು ತುಂಬಿ ಬಂದಾಗ

ಉಗಿಯುವುದು ಕೂಡಾ ನೇತ್ರಗಳಿಗೆ ಹಿತಕರ.

ಸರ್ವಾಂಗಗಳಿಗೂ ಅಭ್ಯಂಗ : ನಿತ್ಯಪೂರ್ವ ತಲೆ, ಮೈದಾ, ಕಾಲುಗಳಿಗೆ ಎಣ್ಣೆ ಸವರಿಕೊಂಡು ಸ್ವಾನ ಮಾಡುವ ಉಪಾಯವನ್ನು ಆಯುರ್ವೇದವು ಹೇಳಿದೆ. ಮುಪ್ಪನ್ನು ಮುಂದೊಡುವ, ದೃಷ್ಟಿಪ್ರಸಾದನ ಮಾಡುವ ಉತ್ತಮೋತ್ತಮ ದಿನಚರಿಯಾದು.

ಸ್ಕ್ರೋ : ಸ್ವಾನಕ್ಕೂ ಮನ್ನು ಮೂಗಿಗೆ ನಾಲ್ಕಾರು ಹನಿಗಳಪ್ಪು ಕರಗಿಸಿದ ತುಪ್ಪವನ್ನು ಹಾಕುವುದು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಹಿತ.

ಸ್ವಾನ : ತಲೆಗೆ ತಣ್ಣಿನ ಎಣ್ಣೆ ಮತ್ತು ತಲೆಗೆ ತಣ್ಣೀರು ಸ್ವಾನ ಮಾಡುವುದು ದೃಷ್ಟಿರಕ್ಷಕ. ತಲೆಗೆ ಬಿಸಿಬಿಸಿ ನೀರಿನಿಂದ ಸ್ವಾನ ಮಾಡುವುದು ದೃಷ್ಟಿತಕ್ಷಿಯನ್ನು ಕುಗಿಸುತ್ತದೆ. ತಣ್ಣೀರು ಅಥವಾ ಚಳಿಗಾಲ/ತೀಕ್ಷ್ವಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಮೈಬಿಸಿ/ಹೊಬಿಸಿ ನೀರಿನ ಸ್ವಾನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಉತ್ತಮ.

ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿಂದುಗಳು : ತಾಯಿಯ ಎದೆಹಾಲನ್ನು ಹಿಂಡಿ ನಾಲ್ಕಾರು ಹನಿಗಳನ್ನು ಹಾಲಿನ ಬಿಸಿ ಆರುವ ಮನ್ನುವೇ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವುದು ನೇತ್ರಗಳಿಗೆ ಮುಕ್ಕಿರು. ಸ್ವಾನ ಲಭ್ಯವಿರದಿದ್ದರೆ, ಶಾಯಿಸಿ ಆರಿಸಿದ ಹಾಲನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಬಹುದು. ಕಣ್ಣಿನ ಉರಿ, ಒಂಗಿದ ತೇವವನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುತ್ತದೆ.

ಆಹಾರದಲ್ಲಿ ತುಪ್ಪ-ಬೆಣ್ಣೆ : ನಿತ್ಯಪೂರ್ವ ಬಿಸಿಬಿಸಿ ಆಹಾರದೊಂದಿಗೆ ಹಾಲಿನಿಂದ ತೆಗೆದ ಬೆಣ್ಣೆಯನ್ನು, ತುಪ್ಪವನ್ನು ಸೇವಿಸುವುದು ಕಣ್ಣಿಗಳಿಗೆ ಹಿತಕರ.

ಹಣ್ಣೆನ ಸೇವನೆ : ಹಸಿ/ಒಣದ್ರಾಕ್ಷಿಯನ್ನು ಆಹಾರದಲ್ಲಿ ನಿಯಮಿತವಾಗಿ ಸೇವಿಸುವುದು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಹಿತಕರ.

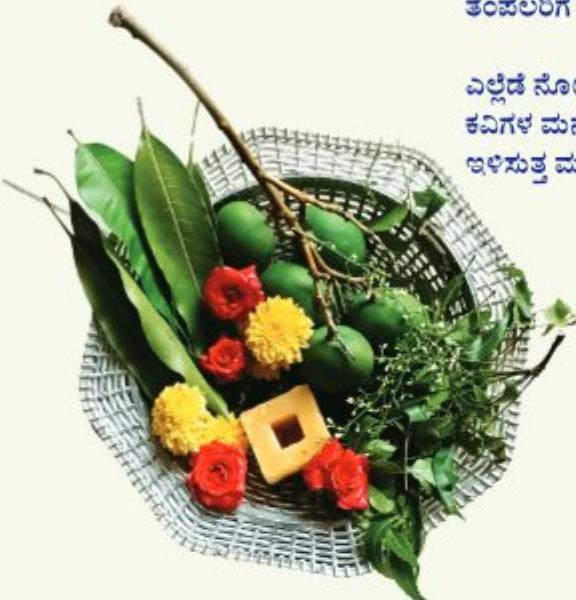
ಉಪ್ಪು : ಆಹಾರದಲ್ಲಿ ಸ್ವೀಂಧವಳಿಪ್ಪು (ಪರ್ಯಾದ ಉಪ್ಪು/ಕಲ್ಲುಪ್ಪು/ರಾಳ್ಳಿ ಸಾಲ್) ಬಳಸುವುದು. ಕಣ್ಣಿಗೆ ಹಿತ. ಬೇರೆಲ್ಲಾ ಉಪ್ಪು ದೃಷ್ಟಿನಾಶಕ. ನಿತ್ಯಪೂರ್ವ ಸಮುದ್ರದ ಉಪ್ಪು, ಟೀಬಿಲ್ ಸಾಲ್, ಅರ್ಬೋಽಜೆನ್ ಉಪ್ಪಿನ ನಿತ್ಯಬ್ಲಜೆಯಿಂದ ದೃಷ್ಟಿತಕ್ಷಿ ಕುಂದುವುದು.

ರಾತ್ರಿಯ ಆಹಾರ : ಎಂಟುಗಂಟೆಯೋಳಗೆ ರಾತ್ರಿ ಆಹಾರಸೇವನೆಯ ಅಭ್ಯಾಸ ಕಣ್ಣು ಮತ್ತು ಇತರ ಇಂದ್ರಿಯಗಳಿಗೆ ಹಿತಕರ. ಮೂಸರನ್ನು ರಾತ್ರಿಯ ಆಹಾರದಲ್ಲಿ ಸೇವಿಸಬಾರದು. ರಾತ್ರಿವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಮೂಸರಿನ ಸೇವನೆ ಕಣ್ಣಿನ ಹಲವು ತೊಂದರೆಗಳಿಗೆ ಕಾರಣ.

ನೆಲ್ಲಿಕಾಯಿಯ ನಿಯಮಿತ ಸೇವನೆ : ಆಹಾರದಲ್ಲಿ ನೆಲ್ಲಿಕಾಯಿಯನ್ನು ಬಳಸುವುದು ಉದಾಹರಣೆಗೆ ನೆಲ್ಲಿಕಾಯಿ ಚೆಟ್ಟಿ, ಮಜ್ಜಿಗೆ ಹುಳಿ, ಸಾರು, ರಸಂ, ಮಳಿಗಾಗಿ ನೆಲ್ಲಿಪುಡಿ,

ಯುಗಾದಿ

ತಿಂಗಡ ಹಿಂದೆ ಬಂದ ವಸಂತ
ಚೆಲ್ಲುತ್ತ ಎಲ್ಲೆಡೆ ಚಿಗುರನು ಸಂತ.

ಮರಗಳ ಚೋಳನು ಪಲ್ಲವಿನ
ಕೆಂಬಿಗುರಲಿ ತಾ ಹಬಿರನು ಬೆರೇ.
ಸಸ್ಯ ಶ್ವಾಮಲೆಯ ಶಿಂಗರಿನ
ತಂಪೆಲರಿಗೆ ತಾ ಪರಿಮಳ ಬೆರೇ.

ಎಲ್ಲೆಡೆ ನೋಡು ಹಸರಿನ ಹಬ್ಬ
ಕವಗಳ ಮನದಲಿ ಅರಳಿತು ಕಬ್ಬ
ಇಳಿಸುತ್ತ ಮನಸನ ಕಾವಳ ಮಬ್ಬ

ಪಂಚದೆ ಶ್ರೀತಿಯ ಮೂರಣ ದಿಬ್ಬ
ಮಾನಿನ ಜೊತೆಗೆ ಬೇವದು ಸೇರಿ
ಮೋಸ ಪರುಷದಲಿ ಪಷಣವು ಏರಿ
ದುಖಿಗಳನ್ನು ಗಾಳಿಗೆ ತೂರಿ
ನಡೆಯಿರಿ ಮುಂದಿದೆ ಹರುಷದ ದಾರಿ.

ನವಭಾವಗಳು ನವರಾಗಗಳು
ನವ್ಯಕೆ ನಮ್ಮೆದೆ ಪರಿಖಾಣೆಗಳು
ಮೋಳಿಗೆ ಮೂರಣ ಬಾಳಿಗೆ ತೋರಣೀ
ಕಾಲನ ಉಲನೆಯ ನವಕಲ್ಯಾಂ.

- ತನಾಶಿ

ಟಿ. ಎನ್. ತಿವಕುಮಾರ್

ಕಣ್ಣಿನ ಅರ್ಪಕೆಗೆ ಜೀವನಶೈಲೆ

ನೇಲಿ ಹಾಕಿ ಕುದಿಸಿದ ನೀರು ಇವುಗಳ ಸೇವನೆ ನೇತ್ರರಕ್ಷಕ. ನೆಲ್ಲಿಕಾಯಿ ಹೂರಲುಪಡಿಸಿ ಬೇರೆ ಎಲ್ಲಾ ಹುಳಿರುಚಿಯ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಅನಿಯಮಿತ ಸೇವನೆ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಹಾನಿ.

ರಾಜಾಯನ ವಿಧಾನ : ತ್ರಿಫಲಾ ಚೋಳ ಸುಮಾರು ಕಾಲು ಚಮಚ, ತುಪ್ಪ ಒಂದು ಚಮಚ ಜೇನುತ್ಪು ಎರಡು-ಮೂರು ಹನಿಗಳನ್ನು ಕಲಿ, ರಾತ್ರಿಮಲಗುವ ಮುನ್ನ ನೆಕ್ಕುವುದು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಹಿತಕರ. ಈ ಪ್ರಮಾಣ ವೃತ್ತಿಯಿಂದ ವೃತ್ತಿಗೆ ಬದಲಾಗುವುದು.

ರಾತ್ರಿ ನಿದ್ರೆ-ಹಗಲು ದುಡಿಮೆ : ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹಿತಮಿತ ಆಹಾರಸೇವನೆ- ನಿದ್ರೆ-ದ್ಯುನಂದಿನ ವೃವಹಾರ ಕಣ್ಣಿನ ರೋಗಗಳನ್ನೂ ದೂರವಿಡುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ ಹಗಲು ದುಡಿಮೆ, ರಾತ್ರಿ ನಿದ್ರೆ, ತಡರಾತ್ರಿಯೂ ಕೃತಕಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಎಚ್ಚರಿರುವ, ಟಿ.ಎ. ಮೊಬೈಲ್, ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಏಕೆಣ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಹಾನಿಕರ. ಪ್ರತಿರ ಬೆಳಕನ್ನು/ಸೂರ್ಯರಶ್ಮಿಯನ್ನು

ನೇರವಾಗಿ ದಿಟ್ಟಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬಾರದು. ಸಾಕಷ್ಟು ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿಯೇ ಓದುವ ಅಭ್ಯಾಸ, ಕಣ್ಣಿಗೆ ಹಿತವನಿಸುವ ನೋಟ, ಕಣ್ಣಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ವಿರಾಮ ದೃಷ್ಟಿಯ ರಕ್ಷಕ.

ಜೀವಿಕಕ್ತಯೆಗಳ ಕರೆಗಳನ್ನು ಆಲಿಸ : ಅಧ್ಯಾವಾಯು, ಮಲ, ನಿದ್ರೆ, ಕಣ್ಣೀರು, ಅಬ್ಜೋಫ್ ದಿಂದಾಗುವ ವಾಂತಿ- ಈ ಶಾರೀರಿಕ ಕರೆಗಳು ದೇಹದ ಅಗತ್ಯಗಳು. ಇವುಗಳಿಗೆ ಗಮನಕೊಡಿದ್ದರೆ ದೃಷ್ಟಿಯೇ ನವ್ಯವಾದಿತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಇವುಗಳು ಬಂದಾಗ ತಕ್ಷಣ ಅವಸರಿಸಬೇಕು, ಏಸಜೆಸಬೇಕು.

ಇವು ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಹಾನಿ : ಎಕ್ಕಣಿಯ ಅತಿಬಳಕೆ/ ತ್ವರಾದ ಸೇವನೆ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಹಾನಿಕರ. ಅದರಲ್ಲಿ ಅರಸೀ/ಅಗಸೆ, ಕುಸುಬೆ ಎಕ್ಕಣಿಗಳ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿ ಎಚ್ಚರಿವಿರಲಿ. ಎಕ್ಕಣಿಯನ್ನು ತೆಗೆದ ನಂತರ ಉಳಿಯುವ ಹಿಂಡಿ (ಉದಾಹರಣೆಗೆ ನೋಯಾ ಹಿಂಡಿ/ ನೋಯಾ ಚಂಕ್ರ) ಸೇವನೆ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಹಿತವಲ್ಲ. ನಾಲ್ಕಾರು ದಿನಗಳಾದ/ಒಂದಿಲ್ಲ ತರಕಾರಿ, ಸೊಮ್ಮಗಳು ಹಿತವಲ್ಲ.

ಸಂಗ್ರಹ: ಡಾ. ಪಲ್ಲವಿ ಹೆಗಡೆ

ಕಾವೇರಿ ತಾಯಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿಮೆಯ ಬೆಳಿದಿಂಗಳ ದಿಂಜಾರತಿ

ದಿನಾಂಕ: 25/03/2023 ರಂದು ಶ್ರೀ ದುರ್ದಂಡೇಶ್ವರ ಮಹಂತ ಶಿವಯೋಗಿಗಳ ಮತ್ತು, ಜೀವಂಥ ಚಂದ್ರವನ ಆಶ್ರಮ ಹಾಗೂ ಶ್ರೀ ವಂಕಟೇಶ್ವರ ಭಾರಿಟಬಲ್ ಟ್ರಸ್ಟ್ ವರ್ತಿಯಿಂದ 136ನೇ ಬೆಳಿದಿಂಗಳ ದೀಪಾರತಿ ಕಾಂಪಂಕ್ರೂಪವನ್ನು ಅಯೋಚಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಡಾ. ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ತ್ರಿನೇತ್ರ ಮಹಂತ ಶಿವಯೋಗಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಸಾನಿಷ್ಟ್ಯದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಕಾವೇರಿ ತಾಯಿಗೆ ಬೆಳಿದಿಂಗಳ ದೀಪಾರತಿ. ಮಂಡ್ಯ, ಮೃಷಣಾರು, ಮಾಡಿಕೇರಿ ಇನ್ನೊಂದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಜನರಿಗೆ ಕಾವೇರಿ ನದಿಯ ಬಗ್ಗೆ ವಿಶೇಷವಾದ ಗೌರವ ಇದೆ. ಕಾವೇರಿ ನದಿಯು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹಲವರಿಗೆ ಜೀವನದ ಮೂಲಧಾರವಾಗಿದೆ.

ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಜೀವಧಾರೆ ಎನ್ನಬಹುದು. ಈ ವರ್ಷದ ಬೇಸಿಗೆಯ ಬಗ್ಗೆ ನಮಗೆಲ್ಲಿರುಗೂ ತಿಳಿದಿದೆ, ಈ ಪರಿಖಾಮದ ತೀವ್ರತೆಯನ್ನು ಕಡಿಮೆಗೊಳಿಸಲು ಕಾವೇರಿ ತಾಯಿಗೆ ದೀಪಾರತಿ ಮಾಡುವ ಮೂಲಕ ಮಳ್ಗಾಲವನ್ನು ಸಮ್ಮಾನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಆಶಯವಾಗಿದೆ.

ಮಂಡ್ಯ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಣದ ಪಶ್ಚಿಮಘಟಕಿನಿಂದ ಕಾವೇರಿ ತೀರದಲ್ಲಿರುವ ಚಂದ್ರವನ ಆಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ಬೇರಿ ಮತ್ತು ಮತ್ತು ಚಂದ್ರವನ ಆಶ್ರಮದ ಏರಾಧಿಪತಿಗಳಾದ ಡಾ. ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ತ್ರಿನೇತ್ರ ಮಹಂತ ಶಿವಯೋಗಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರು ಪತಿ ತಿಂಗಳ ಹುಟ್ಟಿಮೆಯಿಂದು ಸಂಚೇ ಕಾವೇರಿ ಮಾತೆಗೆ ಬೆಳಿದಿಂಗಳ ದೀಪಾರತಿ ಮಾಡಿ ಒಂದು ಜನರಿಗೆ ಕೈಮತ್ತು ನೀಡಿ, ಧಾರ್ಮಿಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ, ಸಂತಾಂಗ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ, ಸಂಗೀತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದನ್ನು ಅಯೋಚಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಉತ್ತರ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಗಂಗಾರತಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆಯೋ ಹಾಗೆ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡಕದಲ್ಲಿ ಶ್ರಿನೇತ್ರ ಶ್ರೀಗಳು ಕಾವೇರಿ ಮಾತೆಗೆ ದೀಪಾರತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಇಡೀ ನಾಡಿಗೆ, ರೈತರಿಗೆ, ದೇಶ ಸುಭಿಕ್ಷಿವಾಗಲೆಂದು ಹಾರ್ಸೆಸ್ ಕಾವೇರಿ ದೀಪಾರತಿ ಮಾಡಿ ದೀಪವನ್ನು ತೇಲಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಶ್ರೀಗಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ನೇರೆದಿರುವಂತಹ ಭಕ್ತರು ಕೂಡ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಸಂಕಲ್ಪಗಳೊಂದಿಗೆ ಕಾವೇರಿ ಮಾತೆಯಲ್ಲಿ ದೀಪಗಳನ್ನು

ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ನದಿಯಲ್ಲಿ ತೇಲಿ ಹೋಗುವ ದೀಪಗಳ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ನೋಡಲು ರಮಣೀಯವಾದುದು.

ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಭಾಗವಹಿಸಿ ಕಾವೇರಿ ಆರತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ವಾತನಾಡಿದ ಶ್ರೀ ಸುರೇಂದ್ರ ಕುವಾರ ಹೆಗ್ಡೆಯವರು ಸಿಜಿ, ಎಸ್ ಡಿ ಎಂ ಇ, ಧರ್ಮಸ್ಕೃತ. ನಾಡೋಜ ಮಹೇಶ್ ಜೋರಿ, ಚಂದನ, ದೂರದಶನ ನಿರ್ದೇಶಕರು ಹಾಗೂ ಶ್ರೀ ಜಯಪ್ರಕಾಶ ರವರು, ಮಂಸೂರು ರವಿಯವರು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕುರಿತಾಗಿ ಅದರ ಮಹತ್ವವನ್ನು ನೇರೆದಿರು ಎಲ್ಲಾ ಭಕ್ತ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ತಿಳಿಸಿದರು. ಡಾ. ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ತ್ರಿನೇತ್ರ ಮಹಂತ ಶಿವಯೋಗಿ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಕಾವೇರಿ ತಾಯಿಗೆ ಸುಂದರ ಬೆಳಿದಿಂಗಳಲ್ಲಿ ದೀಪಾರತಿ ಮಾಡಿ, ಅಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ ಭಕ್ತಾದಿಗಳಿಗೆ ಕೈ ಮತ್ತು ನೀಡಿ, ಇಡೀ ನಾಡಿಗೆ, ರೈತರಿಗೆ, ದೇಶದ ಸುಭಿಕ್ಷಿತರಿಗೆ ಹಾರ್ಸೆಸ್, ತಮ್ಮ ಜೀವನವನ್ನೇ ಮುಂದಿಪಾಗಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ವಂಕಟೇಶ್ವರ ಭಾರಿಟಬಲ್ ಟ್ರಸ್ಟ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು, ಅಭಿನವ ಭಾರತಿ ಸಮಾಜ

ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಶ್ರೀ ಶಿವಮೂರ್ತಿ ಕೇಲಾರರವರು ಸೇವಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಂಡರು.

ಈ ಕಾವೇರಿ ಆರತಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಸೇವಾಧಿಕಾರಿಗೆ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಲು ನನಗೆ ಅವಕಾಶ ನೀಡಿದ ಭಗವಂತನಿಗೆ ನಾನು ಚಿರ ನಿಶ್ಚಯಾಗಿದ್ದೇನೆ.

ಕಾವೇರಿ ಆರತಿಯಂತಹ

ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಮನುಷ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಕೃತಿಯ ಸನಿಹಂತ್ರೆ ಕೊಂಡೊಯ್ದಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಶಿವಮೂರ್ತಿ ಕೇಲಾರ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು,
ಶ್ರೀ ವಂಕಟೇಶ್ವರ
ಭಾರಿಟಬಲ್ ಟ್ರಸ್ಟ್
ಪ್ರಧಾನ ಕಾರ್ಯಕರ್ತೆ,
ಅಭಿನವ ಭಾರತಿ ಕ್ಲಾಸ್
ಟ್ರಸ್ಟ್

ನಗುವ ಬಾಲೆ

ನಗುವ ಬಾಲೆ ಗುಲಾಬಿ
ಸೋಗವ ಚೆಲ್ಲುವ ಬಾಲೆ,
ಭಗವಂತನಾಲೀಲೇ
ಇಂದೊ ನಾಲೀಯೋ ನೋಡು,
ಮುದುರಿ ಬೀಳುವುದು,
ಎದೆಯ ಬೀಳುವುದು.

ಮುಧೆಯ ಪಾನವೋ ಪ್ರೇಮ
ಬದುಕ ಬೆಳಗಿವ ಪಾನ,
ವಿಧಿಯ ಮಥು ಸಂಘಾನ
ಇಂದೊ ನಾಲೀಯೋ ನೋಡು
ಬತ್ತಿ ಬರಿದಹುದು
ಚಿತ್ತವಿರಿಯುವುದು.

ಮಲರುದುರಿದೆದೆಯಿರಿತ
ಒಲವಿಮರಿದೆದೆಬಿರಿತ
ಚೆಲುವೋಗಿದೆದೆಡಿತ
ಕಾಣದನೆ ಮಿಲಿಯೋ!
ಇನಿಗನಸ ಬಿಸುಸುಯ್ಯು
ನೇನೆದವನೆ ಸುವಿಯೋ

ನಗುವ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ನಂಬಬೇಡ ಎಂಬ ಹಿರಿಯರ
ಅನುಭವಾಮೃತ ಮಾತು ಮುಕ್ಕಲ್ಲ.
ನಗುವ ಹೆಣ್ಣನ ನಗುವನ್ನು ನಂಬಿ
ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಗಳೇ ಅಡಿಮೇಲಾಗಿವೆ.
ಹೆಣ್ಣನ ನಗುವು ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ್ದ್ವಾಗಿ ಇರಬಹುದು.

ನಗುವ ಬಾಲೀಯು ಗುಲಾಬಿಚೆಲುವನ್ನು

ದಿ ಫ್ರೆಂಡ್ ಹೆಡಲ್ರೋ ಯಿ ಮಿಟ್ರ್ ಇನ್ ಹೆದೆನ್

ಒಂದು ಕಥೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಆ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸಹಾನುಭೂತಿ ಮತ್ತು ಸಹಾನುಭೂತಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗಬಹುದು.

10. ಪ್ರತಿ ಕ್ಷಣವೂ ಮುಖ್ಯ : ಅಂತಿಮವಾಗಿ “ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ನೀವು ಭೇಟಿಯಾಗುವ ಐದು ಜನರು” ನಮ್ಮ ಜೀವನದ ಪ್ರತಿ ಕ್ಷಣವನ್ನು ಪಾಲಿಸಲು ನಮಗೆ ಕಲಿಸುತ್ತದೆ. ಗಮ್ಮ ಸಾಫ್ತವೆಂದರ್ಥೆ ಪ್ರಯಾಣವೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ನಾವು ವರ್ತಮಾನದಲ್ಲಿ ಸಂಪರ್ಕವಾಗಿ ಬದುಕಬೇಕು, ಜೀವನದ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಮೆಚ್ಚಬೇಕು ಎಂದು

ಚೆಲ್ಲುವ ಕೋಮಲೀ! ಮುದುಮಂದರಿಯಾದ
ನಗುವ ಬಾಲೆ ಭಗವಂತನು ಶ್ವಾಸಿದ
ಅತಿಮೂಕ್ಷ ವಾದ ಕುಸುರಿಕಲೆಯ ಲೀಲೆ!
ತಾ ಕ್ಷಣವೋ ಮುಂದಿನ ಕ್ಷಣವೋ ನಾಲೀಯೋ
ಮುದುರಿ ಬೀಳುವುದು ನಿಶ್ಚಿತ!
ಮುದುದಿದ ಬಾಲೀಯ ಹೀನಾವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಕಂಡು ನೆಚ್ಚಿ
ಮೆಚ್ಚಿದವರ ಎದೆಂಬುವುದೂ ನಿಶ್ಚಿತ!

ನಗುವ ಬಾಲೀಯು ಬದುಕನ್ನು ಬೆಳಗಿಸಿದ
ಪ್ರೇಮಾನಂದ ಅಷ್ಟಾಗಿ!

ವಿಧಿಯ ಲೀಲೀಯನ್ನು ಪ್ರೇಮವರಿಯದು
ಪ್ರೇಮಿಯೂ ಅರಿಯನು. ವಿಧಿಯ
ಮಥುಸಂಘಾನವು ಇಂದೊ ಇರಬಹುದು.
ನಾಲೀಯೇ ಇರಬಹುದು. ಬಲ್ಲವರಿಲ್ಲ.
ಪ್ರೇಮದೀಪದ ಬತ್ತಿಯ ಆಯುಷ್ಯ ತಾ
ಕ್ಷಣವೋ ಆಕ್ಷಣವೋ ಬರಿದಾಗಬಹುದು.
ಪ್ರೇಮದ ಬತ್ತಿ ಬರಿದಾದ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಚಿತ್ತ
ಇರಿಯವುದೂ ದಿಟ!

ನಗುವಬಾಲೀಯಿಂಬ ಗುಲಾಬಿ ಎಸಳುಗಳು
ಒಣಿದಾಗ ಪ್ರೇಮಿಯ ಎದೆಗೆ ಗುಲಾಬಿಗಿಡದ
ಮುಖ್ಯಗಳೇ ಚುಚ್ಚಿದಂತಹ ವೇದನೆ!
ಒಲವು ಬತ್ತಿದರೆ ಪ್ರೇಮಿಯ ಎದೆಯ ಉರಿತ ಅಸದಳವು.
ಚೆಲುವು ಬೆಳಗಿದರೆ ಎಡಸಿಡಿತದ ವೇದನೆ!
ಇಂತಹ ವೇದನೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದವನು ಸುಖಿ!
ನಗುವಬಾಲೀಯ ಬಗೆಗೆ ಚೆಲುವಿನ ಹಗಲುಗನವನ್ನು
ಕಟ್ಟಿಹೊಳ್ಳಿದವನು ಸುಖಿ!
ಹಗಲುಗನವನ ಬಗೆಗೆ ನೇನೆಂಕೊಂಡವನೇ ಸುಖಿ!

- ಭಾವಗ್ರಹಣ

ಅದು ನಮಗೆ ನೇನಪಿಸುತ್ತದೆ.

ಮಿಂಚಾ ಆಲ್ಲವೂ ಅವರ ಕಾದಂಬರಿಯು ಜೀವನದ ಸಂಕೀರ್ಣತೆಗಳ ಕಿರುವಾದ ಜ್ಞಾಪನೆಯಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರನ್ನು ಸಂಪರ್ಕಸುವ ಕಾಣದ ಎಳೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಇದು ಓದುಗರನ್ನು ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಜೀವನ ಅವರು ಭೇಟಿಯಾದ ಜನರು ಮತ್ತು ಅವರು ಹೊಂದಿರುವ ಪ್ರಭಾವ ಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸಲು ಆಹ್ವಾನಿಸುತ್ತದೆ. ಜೀವನದ ಪ್ರಾರ್ಥಾಣದ ಬಗ್ಗೆ ಆಳವಾದ ವೆಚ್ಚಗೆಯನ್ನು ಮೈತ್ರೇಯಾಗಿಸುತ್ತದೆ.

ಸಂಗ್ರಹ

ಜ್ಞಾನದ ಮರುಪೂರಣ

ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ, ಅರಿವು, ತಿಳಿವಳಿಕೆ, ಜ್ಞಾನ ಎಲ್ಲವೂ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತ ಸಾಗುವ ಅಥವಾ ಮುಗಿದು ಹೋಗುವ ಅಂತರಕ ಮಾನಸಿಕ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳು ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಸದಾ ಲಭ್ಯರೂಪಿರಲಿ.

ನನಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಎಲ್ಲಾ ಒಂದುದೇನೇ ಅಥವಾ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೇ. ನನ್ನ ಜ್ಞಾನ ಭಂಡಾರ ತಂಂಬಿದೆ. ಇನ್ನೇನು ಉಳಿದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ನಿಧಾರಿಕ್ಕು ಬಂದರೆ ಆಗ ನಮ್ಮ ಅಜ್ಞಾನ ಸಹ ನಮ್ಮ ಅರಿವಿಗೇ ಬರುವದಿಲ್ಲ.

ನಮ್ಮ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಕುಬ್ಬವಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ನಾವು ಸಂಪಾದಿಸಿರುವ ಜ್ಞಾನವಂಬ ಇಂಥನವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಜೊತೆಗೆ ಕಾಲ ಕಾಲಕ್ಕೆ ವುತ್ತೇ ವುತ್ತೇ ವುರು ಭತ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಬೇಕು. ಅರಿವನ ಬ್ಯಾಟ್‌ರಿಯನ್ನು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಚಾರ್ಫ್ ಮಾಡುತ್ತಿರಬೇಕು. ಅದು ಒಂದನ ಮುಖಾಂತರ ಇರಬಹುದು, ಟಚ್‌ಗಳ ಮೂಲಕ ಇರಬಹುದು, ಬದುಕಿನ ಅನುಭವಗಳ ಮೂಲಕ ಇರಬಹುದು, ಪ್ರವಾಸದ ಮುಖಾಂತರ ಇರಬಹುದು, ಕಾಂರುಕದ ಮುಖಾಂತರ ಇರಬಹುದು, ಮಾಧ್ಯಮಗಳ ಮೂಲಕ ಇರಬಹುದು, ಬರವಿಗೆಯ ಮುಖಾಂತರ ಇರಬಹುದು. ಅಜ್ಞಾನದ ಮೂಲಕ ಇರಬಹುದು, ಯೋಗ ಧ್ಯಾನ ವಿಕಾಂತ ಗುರು ಒರಿಯಿರ ಮೂಲಕ ಇರಬಹುದು. ಒಟ್ಟನ್ನೆ ನಮಗೆ ಸಿಗುವ ಮತ್ತು ಅಸ್ತಿ ಇರುವ ಮಾರ್ಗಗಳ ಮೂಲಕ ಆದನ್ನು ತಂಬಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಪ್ರಯೋಜನಿತ್ವತ್ವದೇ. ದುರಂತವಂದರೆ ಬಹಳಷ್ಟು ದಾರಿ ಅದು ನಮ್ಮ ಅರಿವಿಗೆ ಬರುವುದೇ ಇಲ್ಲ.

ಆ ಜ್ಞಾನವಂಬ ಇಂಥನ ಯಾರಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಆ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ದುರಂತಕಾರ, ದುರಾಸೆ, ಆಲಸ್ಯ, ಬೇಂಜಾಬ್ಯಾರಿ, ಸಣ್ಣತನ, ಸ್ವಾಧ್ಯಾ, ಮೂಲರ್ವತನವಂಬ ಇಂಥನಗಳು ಆಕ್ರಮಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೇದಿಗುತ್ತದೆ. ಈ ಗುಂಟಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ನೋವ್ ನಿರಾಸೆ ಕೊಂಡ ಅಸಹನ ಅನಾರೋಗ್ಯ ಸದುಕು ಅಕ್ಯಾಟ್‌ಗಳು ಬೇಳಿಯುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ನಮ್ಮ ನೆಮ್ಮೆದಿಯ ಮಟ್ಟ ಕುಸಿಯುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ದುರಿದ ಭಾವ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಾ ಹೇಳಬಹುದೆ.

ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಬಹಳಷ್ಟು ಐವುಸಾ, ಐವಿಸಾ, ಕೇಲಿಸಾ ಮುಂತಾದವರು ಸೇರಿ ಎಲ್ಲಾ ಹಂತದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು, ಸರ್ಕಾರಿ ಡಾಕ್ಟರ್, ಇಂಜಿನಿಯರ್, ಲಾಂಗ್‌ಗಳು, ಕ್ರೀಡೆ ಪರುಸಂಗೊಳಿಸಿ, ತೋಟಗಾರಿಕೆ, ವಾರಾವಾನ ಮುಂತಾದ ಇಲಾಖೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವರು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರುವಾಗ ತುಂಬಾ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟಿ ಓದಿ ಎಲ್ಲಾ ಮೂಲಗಳಿಂದ ವಿಷಯ ಗ್ರಹಿಸಿ ಹೆಚ್ಚು ಅಂತ ಪಡೆದು, ಸಂದರ್ಶನಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣ್ಣಿಯಿಂದ ಉತ್ತರಿಸಿ ಉದ್ದೋಷಿಗ ಪಡೆದಿರುತ್ತಾರೆ. ತುಂಬಾ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಮುಂದಿನ ನಡೆ ಇಡುತ್ತಾರೆ.

ಒಮ್ಮೆ ಅಧಿಕರ್ತವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಯಾರಿಯಂ ಆದ ನಂತರ ಅವರ ಅಧ್ಯತೆಗಳು ಬದಲಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಮನೆ, ಸಂಸಾರ, ಹಣ, ಅಧಿಕಾರದ ದರ್ಷ, ಗೇಳಿಯರು, ಸಂಭೇದ ಪಾರ್ಟೆಗಳು ಎಲ್ಲವೂ ತನಿಂದ ತಾನೇ ಸಹವಾಸ ದೋಷದಿಂದ ಒಲಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ಜ್ಞಾನ ಸಂಪಾದನೆಗೆ ಪ್ರಯೋಜನಿಸುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಕಿವಿ ಪ್ರತೀಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವ ಸುಧಿಗಳೇ ಅವರ ಜ್ಞಾನದ ಮೂಲಗಳು ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರಿ ಆದೇಶಗಳೇ ಅವರ ತಿಳಿವಳಿಯ ಸಾಧನಗಳು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆ ಸಾಗುವವರು

ತೀರ್ಥ ಆಪರಾಪ. ಬಹಳಷ್ಟು ಜನರಿಗೆ ತಮ್ಮ ದಾಳುದಿಂದಲೂ ಬೇಕೆಂದು ಬಂದ ಅನೇಕ ಶ್ರೀಯಾತ್ಮಕ ಚಿಂತಿಪಟಕೆಗಳಲ್ಲಿ ತಂಡಾ ಆಸಕ್ತಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ತಿಳಿಗಳ ಸಂಬಳ ಅವರ ಜೀವನವನ್ನು ಭದ್ರಪಡಿಸುವುದರಿಂದ ಶ್ರಮೇಣ ಎಲ್ಲದರ ಬಗ್ಗೆ ನಿರಾಸಕ್ಕೆ ಮೂಡುತ್ತದೆ. ಸ್ವಂತ ಮನೆ, ಸ್ವಂತ ವಾಹನ, ಮಾತ್ರಾ, ಅವರ ತಿಳಿಗಳು, ಮದುವೆ ಎಂಬಲ್ಲಿಗೆ ನಿವೃತ್ತಿಯ ಅಂಬಿಗೆ ಬಂದಿರುತ್ತಾರೆ.

ಹಾಗೇಯೇ ಕಲೆ, ಆಜ್ಞಾತ್ಮಕ, ವ್ಯಾಪಾರ ವಹಿವಾಟಿ ಮುಂತಾದ ಕೇತುಗಳಲ್ಲಿ ನಿರತರಾದರು ಸಹ ಕಾಲ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಅಪ್ಪೇಟೆ ಆಗುತ್ತಲೇ ಇರಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಸ್ವಧೇರ್ಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದುಳಿಯುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ. ಮಾನಸಿಕ ಪ್ರಕೃತಿಪೂರ್ವಾ ಅಸಹನೀಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಕೇಳಿರಿಮೆ ಬೇಳಿಯುತ್ತದೆ. ಈ ಜ್ಞಾನದ ಮರು ಮೂರಣ ತ್ರಿಯಿ ಆಗಿಂದಾಗ್ಗೆ ವರಾದುತ್ತಲೇ ಇರಬೇಕು. ಯಾಲಿ ಅಥವಾ ಕಡಿಮೆಯಾಗಲು ಬಿಡಬಾರದು. ಇಡ್ಕೆ ವಯಸ್ಸಿನ ಮೀತಿ ಇಲ್ಲ. ಆರಂಭ ಅಂತಗಳಲ್ಲ. ಕನಿಷ್ಠ ನಿಮ್ಮ ಯೋಚನಾ ರಕ್ತಿಯನ್ನು ವಿರಾಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮೂಲಕವಾದರೂ ಪ್ರಯೋಜನಿಸಬೇಕು.

ಯೋಚಿಸಿ ಯೋಚಿಸಿ ಯೋಚಿಸಿ 360 ಡಿಗ್ರಿ ಕೋನದಲ್ಲಿ ಯೋಚಿಸಿ ಇಡೀ ಭಾವಾಂದಲದ ಆಗುಮೋಗಿಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿ.

ಭೂತ ವರ್ತಮಾನ ಭವಿಷ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸಿ. ನಿಮ್ಮ ಸುತ್ತ ಮುಕ್ತಲಿನ ಎಲ್ಲವುಗಳ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಯೋಚಿಸಿ. ನಿಮಗಿಂತ ಕೇಳಿಗಾರಿ ವವರು, ನಿಮ್ಮ ಜೊತೆ ಇರುವವರು, ನಿಮಗಿಂತ ಮೇಲಿರುವವರು ಎಲ್ಲರ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಯೋಚಿಸಿ. ಯೋಚನೆಗೆ ಯಾವುದೇ ಮೀತಿ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಿ ಸಹ್ಯದ ಹುದುಕಾಟಕ್ಕೆ ಇದು ಅತ್ಯವಶ್ಯಕ.

ಕೆಲಿಕೆಯಿಂಬುದು ನಿರಂತರ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಕೆಲಿಕೆಯ ಮಾರ್ಗ ಗಳು ಸಹ ಆಗಿರಿ. ಹೇಗೆಂದು ಎಲ್ಲಿಂದಲೇ ನಮಗೆ ಗೋಚರಿಸುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಆದನ್ನು ಗ್ರಹಿಸುವುದಪ್ರಯೋಜನ ನಮ್ಮ ಕೆಲಸ. ಈ ಪ್ರಕೃತಿಯ ನಮಗೆ ಹಣವನ್ನು ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಜಾಸ್ತಿಯಿತೆಯನ್ನು ಸಂಬಂಧಿಸಿಸುತ್ತೇ ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ತಾಳ್ಳು, ವಿನಯ ಸ್ವಿತಪ್ರಜ್ಞತ್ವದ ಕೆಲಸ. ಈ ಸ್ವಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸ್ವಾನ್ಯ ಮತ್ತು ಕರ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ ನಮಗೆ ಅಥವಾ ಮಾನಸಿಕ ನಮ್ಮ ನೆಮ್ಮೆದಿಯ ಮಟ್ಟ ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರಿಂದ ದಯವಿಟ್ಟು ಕೆಲಿಕೆಯ ಮುಖಾಂತರ ನಮ್ಮ ಜ್ಞಾನದ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನು ತುಂಬಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಕೃತಿಯ ನಮ್ಮ ಜೊತೆ ಕೆಲಿಕೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಅದೇ ನಾವು ಬಯಸುವ ಬದುಕನ್ನು ರೂಪಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದೂ ನಮನ್ನು ನಿರಾಸಿಸಿ ಅವಂತಿರುತ್ತದೆ. ಕೊಪಕ್ಕೆ ತಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ಅದಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದರೂ ಮತ್ತೆ ಮುಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ. ಅವರ ತಿಳಿಗಳಿಗೆ ನಿವೃತ್ತಿಯ ಅಂಬಿಗೆ ಬಂದಿರುತ್ತಾರೆ.

-ಸಂಗ್ರಹ

ಯಾರು ಹಿತವರು ಈ ಬವರೊಳಗೆ....?

“ಯಂಕಚ್ಚಿ.. ಯಂಕಚ್ಚಿ.. ಕಥೆ ಹೇಳು ?” ಎಂದು ಚಿಕ್ಕ, ಮಟ್ಟಿಯಂಕಚ್ಚಿಯ ಮೊಹ್ಯಕ್ಕಷ್ಟ ಬಿಂಗೆ ಬಂದು ಅವಳಿಗೆ ಮುತ್ತಿಗೆ ಹಾಕಿ ಹೇಡಿದರು. ಕಥೆಯೇನೋ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅದರೆ ಕಥೆ ಹೇಳಿ ಮುಗಿದ ಹೇಳಿ ಕಥೆಯ ನೀತಿಯೇನು ಎಂದು ನೀವು ಹೇಳಬೇಕು...? ತಿಳಿಯಿತೇ...? ಎಂದು ಯಂಕಚ್ಚಿ ಎಲ್ಲ ಮುಕ್ಕಿಗೂ ತಾಕೇತು.

ಮಾಡಿದರು. ಎಲ್ಲಾ ಮಟ್ಟಿ ಮುಕ್ಕಿ ಬಿಂಗ್ಲಿಲಿನಿಂದ “ಅಯಿತು ಅಜ್ಞ ಕಥೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದ ಹೇಳಿ ಆ ಕಥೆಯ ನೀತಿಯನ್ನು ನಾವೇ ಹೇಳುತ್ತೇವೆ” ಎಂದು ಉತ್ತಾಪದಿಂದಲೇ ಹೇಳಿದರು. ಯಂಕಚ್ಚಿ ಕಥೆ ಹೇಳಲು ಆರಂಭಿಸಿದರು.

ಸಾವಿರಾರು ದರ್ಶಕರು ಒಂದೆ ಬಂದು ದಟ್ಟಿದಾದ ಕಾಡಿನ ಗುಹೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಂಗ್ಲ ರಾಕ್ಷಸನಿದ್ದ. ಅತ ರಾಕ್ಷಸನಾದರೂ ಒಳ್ಳಿಯ ರಾಕ್ಷಸನಾಗಿದ್ದ ಒಳ್ಳಿಯವರಿಗೆ ಒಳ್ಳಿಯವನೇ ಆಗಿದ್ದ ಒಮ್ಮೆ ಆ ದಟ್ಟಿದಾದ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ದಾರಿ ತಪ್ಪಿ ಆ ರಾಕ್ಷಸನಿದ್ದ ಗುಹೆಯ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಒವರ ರಾಜ, ಮಂತ್ರಿ ಮತ್ತು ಸೇನಾಧಿಪತಿ ಬಂದರು.

ರಾಕ್ಷಸ ಅವರಿಲ್ಲರನ್ನು ತನ್ನ ಗುಹೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಕಾಕಿ ಬಿಂಗ್ಲ ಉದಾದ ಶ್ಲೂ ಮೊತ್ತಿನಲ್ಲೇ ದಾರಿ ತಪ್ಪಿಕೊಂಡ ಒವರ ಶ್ರೀಮಂತ ವ್ಯಾಪಾರಿ ಮತ್ತು ಒವರ ಬದ ರೈತ ಅದೇ ರಾಕ್ಷಸನ ಗುಹೆಯ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಬಂದರು. ರಾಕ್ಷಸ ಅವರಿಬಿರಸ್ತು ರಾಜ, ಮಂತ್ರಿ, ವಾತ್ತು ಸೇನಾಧಿಪತಿಯ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಗುಹೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿನ ಇಟ್ಟಿಂದಿ ಎಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮನ್ನು ಬಿಂಗ್ಲ ಬಿಡಬೇಕು ಎಂದು ದ್ಯುಸ್ಯಂದ ಬೇಡಿಕೊಂಡರು. ಆಗ ಆ ರಾಕ್ಷಸ... “ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಬಿಂಗ್ಲನ್ನು ಮಾತ್ರ ಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ನೀವೆಲ್ಲರೂ ನಿಮ್ಮನ್ನೇ ಯಾಕ ಬಿಡಬೇಕು...? ನಿಮ್ಮನ್ನು ಬಿಂಗ್ಲರೇ ನಗೆಗೆನು ಕೊಡುವಿರಿ...? ಎಂದು ಹೇಳಿ. ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೀವು ಸಮುಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ ಅಮೇಲೆ ನಾನು ಯಾರನ್ನು ಬಿಡಬೇಕು ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದ.

ಮೊದಲು ರಾಜ ಮಂತ್ರ ಬಂದು...., “ಎಲ್ಲಿ..., ರಾಕ್ಷಸನೇ..., ನೀನು ನಿನ್ನನ್ನು ಬಿಂಗ್ಲರೇ ನಿನಗೆ ಅರಮನೆಯನ್ನೇ ಕಟ್ಟಿ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಪ್ರತಿದಿನವೂ ನಿನಗೆ ನರಮಾಂದ ಗಿರುವಂತೆ ಬಿಂಗ್ಲಿಂದ ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ನಿನ್ನ ಬಳಿ ಕಳುಹಿ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ನಿನ್ನನ್ನು ಬಿಡದೆ ಹೋದರೆ ರಾಜನಿಲ್ಲದ ರಾಜು ಅನಾಧವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ!.. ಪ್ರಜೆಗಳ ದುಃಖ, ದುಮ್ಮಾನವನ್ನು ಕೇಳಬವರು ಯಾರೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ವಾಗಾಗಿ ನಿನಗಾಗಿ ಅಲ್ಲದೆ ಹೋದರೂ ಪ್ರಜೆಗಳ ಹಿತಕ್ಕಾಗಿ ನೀನು ನಿನ್ನನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಬೇಕು” ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡ.

ಆ ಹೇಳಿ ಮಂತ್ರ ಮಂತ್ರ ಬಂದು...., “ಎಲ್ಲಿ ರಾಕ್ಷಸನೇ..., ನೀನು ರಾಜನ ಮಾತನ್ನು ನಂಬಬೇಡ. ಅತ ತನ್ನ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೂ ಇದೇ ರೀತಿ ನಿಮಗೆ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಆಹಾರ ಒದಗಿಸುತ್ತೇನೆ ಎನ್ನುವ ಮೊಳ್ಳಿ ಭರವಸೆ ನೀಡಿ ಅವರಿಂದ ಕಂಡಾಯ ದಸೂಲಿ ಮಾಡಿ ಬಂದ ಪಣದಿಂದ ತನಗೆ ಏರಿದು ಮುರೂ ಅರಮನೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ನೀನು ನಿನ್ನನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿದರೆ ನಿನ್ನನ್ನೇ ಈ ರಾಜುದ ರಾಜನಾಗಿ ಮಾಡುವೆ. ಈ ರಾಜು ನಿಂತಿರುವುದೆ ಈ ಮಂತ್ರಿಯ ಬ್ರಹ್ಮವಂತಿಕೆಯಿಂದ....! ಎಲ್ಲಾ ನಿಧಾರ ಕೈಗುಳ್ಳಬವನು ನಾನೇ...! ರಾಜನಾದು ಬಿಂಗ್ಲಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೇ ಕೆಲಸ. ವಾಗಾಗಿ ನಿನ್ನನ್ನು

ಬಿಂಗ್ಲರೆ ನಿನಗೆ ಹಾಗೂ ಎಲ್ಲಾರಿಗೂ ಒಳಿತಾಗುತ್ತದೆ....” ಎಂದು ಮಂತ್ರ ಹೇಳಿ ತನ್ನನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡುವಂತೆ ಬೇಡಿಕೊಂಡ.

ನಂತರ ಸೇನಾಧಿಪತಿ ಮಂತ್ರ ಬಂದು...., “ಎಲ್ಲಿ ರಾಕ್ಷಸನೇ..., ಈ ರಾಜ ಮತ್ತು ಮಂತ್ರಿಯ ಮಾತುಗಳನ್ನು ನಂಬಿ ನೀ ಕೆದಬೇಡ....! ಇವರಿಬ್ಬರೂ ಬಂದೆ ನಾಣ್ಯದ ಏರಿದು ಮುಖಿಗಳಿಂದ....! ಇಬ್ಬರೂ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಮೋಷ ಮಾಡಿ ತಮ್ಮ ಬೇಳೆ ಬೇಳೆಯ ಕೊಳ್ಳುವ ಸ್ವಭಾವದವರು....! ಜಾಪರ ಕಾಳಜಿಯಳ್ಳಿವರಲ್ಲ. ಪ್ರಜೆಗಳ ಹಣದಿಂದ ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಅಭಿಧ್ವಿದ್ದ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವವರು. ಈ ರಾಜುದ ನಿಜವಾದ ಅಧಿಕಾರ ಇರುವುದನಿಂದ ಸೇರಿದೆನಿಗೆ ಅಷ್ಟಿ, ನಿನ್ನನ್ನೇ ರಾಜನಾಗ್ನಿ ಮಾಡಿಬಿಡುವೆ” ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡ.

ರಾಕ್ಷಸ ಉದ್ದೇಶ ಇನ್ನಿಂದ ಬಿಂಗ್ಲರ ಕಡೆ ತಿರುಗಿ “ನಿಮ್ಮನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿದರೆ ನೀವೇನು ಮಾಡುವಿರಿ...?” ಎಂದು ಹೇಳಿದ. ಆಗ ಶ್ರೀಮಂತ ವ್ಯಾಪಾರಿ ಮಂತ್ರ ಬಂದು...., “ಇ..., ರಾಕ್ಷಸ ಮಹಾರಾಜ ಮಾಡಿದರೆ...., ನೀನು ರಾಜ, ಮಂತ್ರಿ, ಸೇನಾಧಿಪತಿ ಈ ಮೂರವರ ಮಾಡನ್ನು ಕೇಳಬೇಡ...., ಇವರೆಲ್ಲ ಮಾಡಬಂತಕರು...! ಇವರೆಲ್ಲ ನಿನ್ನ ಹಣದಿಂದ ವ್ಯಾಖ್ಯಾಗ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹಣವಿದರೆ ಏನು ಬೇಳಾದರೂ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ಬೇಳಾದಮ್ಮೆ ಕೊಡಲು ಹಣವಿದೆ. ನಾನು ಕೊಡುವ ಹಣವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನಿನ್ನನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿ ನೀನು ಸುಖವಾಗಿ ಬಾಳಬಹುದು...” ಎಂದು ತನ್ನನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡುವಂತೆ ಹೇಳಿಕೊಂಡ.

ಬೇಳಾದರೂ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ಬೇಳಾದಮ್ಮೆ ಕೊಡಲು ಹಣವಿದೆ. ನಾನು ಕೊಡುವ ಹಣವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನಿನ್ನನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿ ನೀನು ಸುಖವಾಗಿ ಬಾಳಬಹುದು...” ಎಂದು ತನ್ನನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡುವಂತೆ ಹೇಳಿಕೊಂಡ.

ಬೇಳಾದರೂ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ಬೇಳಾದಮ್ಮೆ ಕೊಡಲು ಹಣವಿದೆ. ನಾನು ಕೊಡುವ ಹಣವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನಿನ್ನನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿದರೆ ರಾಕ್ಷಸನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ...., ಬದ ರೈತ ಮಂತ್ರ ಬಂದು ಬಿಂದು ರಾಕ್ಷಸನಿಗೆ ಪಂದಿಸಿ...., “ಎಲ್ಲಿ ರಾಕ್ಷಸನೇ..., ನೀನು ರಾಕ್ಷಸ ಎನ್ನಿಸುದನ್ನು ನಾನು ನಂಬಬುದಿಲ್ಲ!... ಮಾನವ ರೂಪದಲ್ಲಿ ನಿನಗಾಗಿ ನಿರ್ಧಾರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹಣವಿದರೆ ಏನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡುವಂತೆ ಹೇಳಿಕೊಂಡ.

ರಾಕ್ಷಸ ಎಲ್ಲರ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿಟ್ತು ಆಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಸಮಯ ಅಲ್ಲಿಂದಿಂದ ಒಂದು ನಿಧಾರಣಕ್ಕೆ ಒಂದು ಎಲ್ಲರನ್ನು ದಕ್ಕಾಲಕ್ಕೆ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿಟ್ಟಿ....!

“ಬಡಕೆದೆಯಾ ಬಡ ಜೀವವೇ” ಎಂದುಕೊಂಡು ಎಲ್ಲರೂ ಆ ರಾಕ್ಷಸನಿಗೆ ವಂದಿನ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಸಲೆಯತ್ತ ತೆರಳದರು.

ರಾಕ್ಷಸನಿಗೆ ಇವರೆಲ್ಲ ಹೇಳಿದ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಏಷ್ಟು ಸತ್ಯಾಂಶವಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬ್ಲುವ ಕುತ್ತಾವಲ ಉಂಟಾಗಿ ಮೊದಲು ರಾಜನ ಅರಮನೆಯತ್ತ ತೆರಳಿದ. ಅರಮನೆಯ ಮಹಾದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ಇತನನ್ನು ನೋಡಿದ ಶೈನಿಕರು ಭಯಾಭಿತಾರಾಗಿ ಸೇನಾಧಿಪತಿಗೆ ಸುಧ್ಯ ಮುಟ್ಟಿದರು. ಸೇನಾಧಿಪತಿ ರಾಕ್ಷಸನ ಬಳಿ ಬಂದವನೇ ಆತನನ್ನು ನೋಡಿ.... “ಇವನನ್ನು ಬಂಧಿಸ ರಾಜನ ಮುಂದೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ” ಎಂದು ಆಜ್ಞಾಘಿಂದ. “ಸೇನಾಧಿಪತಿ! ನನ್ನ ಪರಿಚಯ ಖಗರ್ಲಿಕೆಯೇ! ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ತಿನ್ನದೇ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿದ ಗುಬೆಯಲ್ಲಿರುವ ರಾಕ್ಷಸ! ನನ್ನನ್ನು ಬಂಧಿಸುವುದು ಉಚಿತವೇ ನಿನ್ನಗೆ...?” ಎಂದು ರಾಕ್ಷಸ ಕೇಳಲು...,

“ನೀನು ಗುಬೆಯಲ್ಲಿರುವ ರಾಕ್ಷಸನೋ..., ನಾಡಿನಲ್ಲಿರುವ ರಾಕ್ಷಸನೋ..., ಅದ್ದು ನನಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸುವ್ವದ್ದು! ನಿನ್ನನ್ನು ಬಂಧಿಸುವುದು ನನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯ ನಡೆ ರಾಜನಿದ್ವಲಿಗೆ” ಎಂದು ರಾಕ್ಷಸನನ್ನು ಬಂದಿನ ರಾಜನ ಬಳಿ ಕರೆತಂದ.

“ರಾಜ ರಾಕ್ಷಸನನ್ನು ನೋಡಿ ಆತನ ಗುರುತು ಸ್ಥಿರದರೂ ಆತನ ಪರಿಚಯದೇ ತನಿಗಲ್ಲ ಎನ್ನುವಂತೆ..., “ಮಂತ್ರಿಗೇ..., ನಮ್ಮ ಅರಮನೆಯೋಂಗೆ ಸ್ತ್ರೇಚಿಸು ಯಿತ್ತಿಸಿದ ಈ ದುರಳಿ ರಾಕ್ಷಸನಿಗೆ ಯಾವ ಶಿಕ್ಷೆ ದಿಂದೋಣಿ...?” ಎಂದು ಕೇಳಿದ. “ಮಹಾರಾಜ... ರಾಕ್ಷಸನೆಂದ ಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಕಂಟಕ ತಪ್ಪಿದ್ದಲ್ಲ. ಇತನಿಗೆ ಮರಣದಂಡನೆಯೇ ಸರಿಯಾದ ಶಿಕ್ಷೆ...!” ಎಂದು ಮಂತ್ರಿ ತನ್ನ ನಿಧಾರ್ಯ ಕೊಟ್ಟಿಟ್ಟಿ. “ಇದೇನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವಿರ ಮಂತ್ರಿಗಳೇ...? ನಿಮಗೆ, ರಾಜನಿಗೆ ಮತ್ತು ಸೇನಾಧಿಪತಿಗೆ ಮೂವರಿಗೂ ಜೀವದಾನ ಮಾಡಿದ ನನಗೆ ಮರಣದಂಡನೆಯೇ...? ಇದು ಯಾವ ನ್ಯಾಯ...? ನನ್ನ ಪರಿಚಯ ನಿಮಗೆ ಬಿರುಗೂ ಖಗರ್ಲಿಕೆಯೇ...?” ಎಂದು ರಾಕ್ಷಸ ವಿನಮ್ಯಾಸಿಯೇ ನುಡಿದ. “ನಿನ್ನ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನಮಗೇನು ಆಗಬೇಕಾಗಲ್ಲ, ನಿನ್ನ ರಾಕ್ಷಸ! ಮಾನದರ ಕೊಡೆ ಬದುಕುವ ಪಕ್ಕಿ ನಿನಿಗಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ನಿನ್ನನ್ನು ವದಿಕುವುದೇ ಶೀತ್ಯಾಮ...! ಇದೇ ನಾವು ನಿನಗೆ ವಿಧಿಸುವ ಶಿಕ್ಷೆ” ಮಂತ್ರಿಯ ಮಾತು ಕಕ್ಷೋರವಾಗಿಯೇ ಕೇಳಿಬಂದಿತು. “ರಾಜ..., ನಿನಾದರೂ ಹೇಳಬಾರದೇ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿ...? ನಿಮ್ಮಲ್ಲರನ್ನು ನಾನು ಬಂಧಿಸುವಾಗ ಜೀವದಾನ ನಿಂಡುವಂತೆ ನಿಷ್ಪತ್ತ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಪರಿ ಪರಿಯಾಗಿ ಜೀವಿಕೊಂಡಿದ್ದನ್ನು ಇಟ್ಟಿ ಬೇಗೆ ಮರೆತು ಬಿಟ್ಟಿರಾ...?” ಎಂದು ರಾಕ್ಷಸ ಶ್ವೇತ ಮುಗಿದುಕೊಂಡೆ.

“ಪ್ರೇಯದನ್ನೇಲ್ಲ ಬಾಳ್ಳಿಸುಕೊಳ್ಳಲು ನಿಮಗೆ ಸಮಯದಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಕಾನೂನಿನಂತೆ ನಾವು ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಮಂತ್ರಿಯ ಮಾತೆ ನನ್ನ ಮಾತು ಕೂಡ...! ಯಾರಲ್ಲಿ...? ಈ ದುಷ್ಟ ರಾಕ್ಷಸನನ್ನು ವೆಳೆದುಕೊಂಡು ಮೋಗಿ ಕಂಡನಿಗೆ ಮರಣದಂಡನೆಯ ಶಿಕ್ಷೆ ಜಾರಿ ಮಾಡಿದಿ” ಎಂದು ರಾಜ ಶಚ್ಚೆ ಮೋರಿಸಿಯೇ ಬಿಟ್ಟಿ. ರಾಜನ ಶೈನಿಕರು ರಾಕ್ಷಸನನ್ನು ಬಂಧಿಸಿ ಶಾರಿಗೊಳಿಸಲು ಎಳೆದೊಯ್ದರು. ಮಾಯಾದಿ ರಾಕ್ಷಸ ತನ್ನ ಮಾಯಾ ವಿಧ್ಯಾಯಿಂದ ಅವರಿಂದ ತಪ್ಪಿಸುಕೊಂಡು ಶ್ರೀಮಂತ ವ್ಯಾಪಾರಿಯ ಬಳಿ ಬಂದು..., “ನಿನಗೆ ನಾನು ಜೀವದಾನ ಮಾಡಿರುವೆ. ಈಗ ನಾನು ಕೊಂಡರೆಯಲ್ಲಿರುವೆ ನನಗೆ

ನೀನು ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕು” ಎಂದು ಹೇಡಿಕೊಂಡ. “ಹೇಗಣ್ಯ..., ಮೋಗನ್ನಿ! ನಾನೇ ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ನಷ್ಟ ಅನುಭವಿ ಮುಂದೆಸು ಮಾಡಬೇಕೊಂಡು ತಿಳಿಯದೇ ಒದ್ದುದುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಮನುಷ್ಯರಿಗೇ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವ ಪರಿಷ್ಕಿರುವುದ್ದಿನಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ರಾಕ್ಷಸನಾದ ನಿನಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದು ಎಲ್ಲಿಂದ...?” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕೈದೆಟಿಟ್ಟಿ..!

ಇನ್ನು ಉಳಿದಿರುವವನು ಒಬ್ಬನೇ ಬಡ ರೈತ...! ಆತನ ಮನಿಗೆ ಬಂದ ರಾಕ್ಷಸ “ಅಯ್ಯಾ, ಬಡ ರೈತನೇ..., ನನಗೆ ತುಂಬಾ ಮಾವು...! ತಿನ್ನಲು ಏನಾದರೂ ಇದೆಯೇ...? ಎಂದು ಕೇಳಿದ. “ನಿ... ರಾಕ್ಷಸ!.. ನನ್ನ ಜೀವ ಉಳಿದ ಮಹಾನುಭವ...! ಬರಬೇಕು ಬಡವನ ಮನಿಗೆ. ನಿನಗೆ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನಲು ಸಾಧ್ಯವೇ...? ನಮ್ಮ ಮನಯಲ್ಲಿ ಸದ್ಯ ತಿನ್ನಲು ಇರುವುದು ರಾಗಿ ಗಂಡ ಮಾತ್ರತ್ವ...! ಆದೂ ನಮ್ಮ ಉಳಿಟಕ್ಕೆ ಎಂದು ಬಿಢ್ಣ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವುದು. ನಮಗೆ ಉಳಿಟಕ್ಕೆ ಹಿನ್ನಿಂದಿರುವುದೂ ನಾವು ಸಂಖ್ಯಾಳ್ಕೃತೀವೇ. ನಮಗೆ ಉಳಿಟಕ್ಕೆ ಮಾಡಬೇಕಿದ್ದು ಅಭ್ಯಾಸವಿದೆ. ಉಳಿದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಯಾರೇ ಹಿನ್ನಿಂದ ಬಂದರೂ ಅವರಿಗೆ ಮೊದಲು ಅನ್ನ ನೀಡಬೇಕಿನ್ನುಪ್ಪದೇ ಈ ಬಡವನ ಮನಯೆ ನಿಯಮ. ಅದರಲ್ಲಿ ನೀನು ನನಗೆ ಜೀವದಾನ ಮಾಡಿದವನು. ನಿನಗೆ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನಲು ಸಾಧ್ಯವೇ...? ಎಂದು ಹೇಳಿ ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ಬಿಂಬಿ ಬಿಂಬಿ ರಾಗಿ ಗಂಡಿತಂದು ರಾಕ್ಷಸನಿಗೆ ಉಡಿಯಲು ನೀಡಿದ. ಆದನ್ನು ಉಡಿದ ರಾಕ್ಷಸ..., “ಎಲ್ಲೆ ಬಡ ರೈತನೇ... ನಿನ್ನ ಅಡಿಧಿ ಸತ್ಯಾಂಶದಿಂದ ನಾನು ಸಂಖ್ಯಾಂಶನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ನಾನೋವ ಗಂಧವ್ಯ ದೇವತೆ. ಐವರ ಮನಿಯ ಶಾಪದ ಫಲಿವಾಗಿ ರಾಕ್ಷಸನಾಗ್ನಿ ನಿನ್ನಿಂದ ನನ್ನ ಶಾಪ ವಿಷೇಭನೆಯಾಯಿತು. ನಿನಗೆ ಸಕಲ ಸಂಪತ್ತು, ಸುಖ, ಸೆಮುದಿ ಖಿಂದ ಹಾಗೆ ಪರವನ್ನು ಕೊಂಡುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಮಂದೆ ನಿನ್ನ ಮನಯಲ್ಲಿ ಬಂಡತನ ಎನ್ನುಪ್ಪದೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ಸಕಲ ಸಂಪತ್ತು, ಸೌಭಾಗ್ಯ ನಿನ್ನಾಗಲದ್ದ” ಎಂದು ಬಡ ರೈತನಿಗೆ ಪರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿ ಗಂಧವ್ಯ ದೇವತೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಅಧ್ಯಯನಾಗಿ ಬಿಟ್ಟ. ಬಡ ರೈತನಿಗೆ ಸಕಲ ಸಂಪತ್ತು, ಸೌಭಾಗ್ಯ ದೊರೆತು ನಮ್ಮದಿಯಿಂದ ಜೀವನ ಮಾಡತ್ತೊಡಗಿದ.

“ಈಗ ಹೇಳಿ ಮಕ್ಕಳೇ...? ಈ ಕಥೆಯಿಂದ ನೀವೇನು ನೀತಿ ಪಾಠ ಕಲಿತುಕೊಂಡಿರಿ...? ಯಂತೆ ಚಿಕ್ಕ, ಮಂಟ್ಪ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕೇಳಿದಳು. “ಇಳ್ಳಿಯತನಕ್ಕೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಶ್ರುತಿಭಲ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ” ಎಂದು ಒಂದು ಪುಟ್ಟು ಮಗು ಹೇಳಿದರೆ... “ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ ಅಪಕಾರ ಮಾಡಬಾರದು ಮತ್ತು ಅವರನ್ನು ಉಪಕ್ಕೇ ಮಾಡಬಾರದು..” ಎಂದು ಇನ್ನೊಂದು ಚಿಕ್ಕ ಮಗು ಹೇಳಿದಳು. “ಈನವರಲ್ಲಿಯೂ ಮಾನವರಲ್ಲಿಯೂ ಮಾನವಿನಿಂದ ನಾವು ವಿರುದ್ಧಾರಾಯಿತು. ನಿನಗೆ ಸಕಲ ಸಂಪತ್ತು, ಸುಖ, ಸೆಮುದಿ ಖಿಂದ ಹಾಗೆ ಪರವನ್ನು ಕೊಂಡುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಮಂದೆ ನಿನ್ನ ಮನಯಲ್ಲಿ ಬಂಡತನ ಎನ್ನುಪ್ಪದೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ಸಕಲ ಸಂಪತ್ತು, ಸೌಭಾಗ್ಯ ನಿನ್ನಾಗಲದ್ದ” ಎಂದು ಬಡ ರೈತನಿಗೆ ಪರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿ ಗಂಧವ್ಯ ದೇವತೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಅಧ್ಯಯನಾಗಿ ಬಿಟ್ಟ. ಬಡ ರೈತನಿಗೆ ಸಕಲ ಸಂಪತ್ತು, ಸೌಭಾಗ್ಯ ದೊರೆತು ನಮ್ಮದಿಯಿಂದ ಜೀವನ ಮಾಡತ್ತೊಡಗಿದ.

“ಈಗ ಹೇಳಿ ಮಕ್ಕಳೇ...? ಈ ಕಥೆಯಿಂದ ನೀವೇನು ನೀತಿ ಪಾಠ

ಬಂದೊಂದು ಬಾಳ್ಳಿ ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ನಷ್ಟ ಅನುಭವಿ ಮುಂದೆಸು ಮಾಡಬೇಕೊಂಡು ತಿಳಿಯದೇ ಒದ್ದುದುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಮನುಷ್ಯರಿಗೇ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವ ಪರಿಷ್ಕಿರುವುದ್ದಿನಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ರಾಕ್ಷಸನಾದ ನಿನಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದು ಎಲ್ಲಿಂದ...?” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕೈದೆಟಿಟ್ಟಿ..!

ಸಂಗ್ರಹ : ಪ್ರತಿಲಿಪಿ

ಬರದವರು : ಗೋಪಾಲ ಪೆಗಡೆ.

ಸಂಗ್ರಹಗಾರರು : ಮಕ್ಕಳ ಡಿ. ಎಫ್

ಒತ್ತಡಕ್ಕೆ ಸಿಲುಕೆ ನಲುಗುತ್ತಿರುವ ಮೊಗುಗಳು

“ಡಾಕ್ಟರ್, ಒಳಗೆ ಬರಬಹುದಾ?” ಪುಟ್ಟಿ ಬಾಲೆಯ ದ್ವಾರಿ. “ಬಂದಾಯಲ್ಲ, ಕೂಡ್ಯಾ, ಅಪ್ಪ, ಅಮ್ಮ ಬರ್ಲಿಲ್ಲ?”

“ಉಮ್ಮೊಂದಿನ್ನು, ಇಬ್ಬರೂ ತುಂಬ ಬಿಜಿ ಡಾಕ್ಟರ್, ಅದಕ್ಕೇ ನಾನೋಬ್ಯಳ್ಳಿ ಬಂದೆ.”

“ಹೌದಾ! ನಿನ್ನ ಹೆಸರೇನು? ಈ ಮುದ್ದು ಮಡುಗಿಗೆ ಏನು ತೊಂದರೆ?” “ನನ್ನ ಹೆಸರು ಮಾಜಾ, ಮತ್ತ..... ಮತ್ತ.....” ಉಗಳು ನುಂಗುತ್ತ ಕುಳಿತಳು. “ಅದೇನು ಹೇಳಿದ್ದೀ? ನಾನೂ ನಿಮ್ಮಮ್ಮೆನ ಹಾಗೇ ಅಂತ ತಿಳಿಬ್ಬಿ...” “ಅಯ್ಯೋ! ಬೇಡಾ ಡಾಕ್ಟರ್, ಅಮ್ಮನ ಹಾಗೇ ಅಂತ ಮಾತ್ರ ಹೇಳಬೇಡಿ.” “ಯಾಕೆ ಮಾಜಾ ಹಿಗ್ಗೇಳ್ಳಿಯಾ? ಅಮ್ಮ ಅಂದರೆ ಕೋಪಾನಾ?”

ವುಡಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ನಿನ್ನ ಒಳ್ಳೆಯದಕ್ಕೇ ತಾನೇ ಹೇಳಾಡು. ನೀನು ಓದಿ ವಿದ್ಯಾವಂತೆಯಾದರೆ ಅವರಿಗೆ ಹೆಮ್ಮೆ ಅಲ್ಲವೇ? ತಮ್ಮ ಮಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಓದಬೇಕು ಅಂತ ಎಲ್ಲ ತಂದೆ-ತಾಯಿಗೂ ಆಸೆ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತಲ್ಲ. ಹೌದು ತಾನೇ?”

“ಇಂಬಹುದು, ಆದರೆ ನಮ್ಮಮ್ಮೆನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚೇ ಇದೆ ಡಾಕ್ಟರ್.”

“ಇಂಜ್ಞಿನಿಂಗ್ ನಿನ್ನ ಸಮಸ್ಯೆ?”

ಅವಳು ತಲೆಯಲ್ಲಾಡಿಸುತ್ತ “ನನಗೆ ತುಂಬ ಟೆಸ್ಟ್ಸ್. ಅದಕ್ಕೆ ಬಿ.ಎ ಇದೆಯಾ ನೋಡಿ ಡಾಕ್ಟರ್....” ಎಂದಳು! ಆ ಪುಟ್ಟಿ ಮಡುಗಿಯ ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಟೆಸ್ಟ್ಸ್ ಹಾಗೂ ಬಿ.ಎ ಈ ಎರಡೂ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ನನಗೆ ತುಂಬಾ ಅಕ್ಷಯವಾಯಿತು. “ಬಿ.ಎ. ಅನ್ನೋ ರಬ್ಬಿ ನೀನೆಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದೆ ಮರಿ?” “ಅಮ್ಮ ಯಾವಾಗ್ನಿ ರೆಗಾಡ್ತು ಇರ್ರಾಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಅಪ್ಪ ಹೇಳಿತಿರ್ತಾರೆ. ಬಿ.ಎ. ಇದೆಯೇನೋ. ಸುಮ್ಮೆ ಟೆಸ್ಟ್ಸ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿರ್ತಾಳಿ ಅಂತ. ಅದಕ್ಕೇ ನನಗೂ ಈಗ ಪರಿಕ್ಕೆ ಬಂತಲ್ಲ, ತುಂಬಾ ಟೆಸ್ಟ್ಸ್ ಮತ್ತು ಭಯ ಹುರುವಾಗಿದೆ. ಅಮ್ಮ ಇಂಜ್ಞಿನಿಯರಿ ಮಾರ್ಕ್ಸ್ ಬರುತ್ತೋ ಇಲ್ಲೋ ಅಂತ ಯೋಚನೆಯಾಗಿ ನಿದ್ರೆ ಬರೋದಿಲ್ಲ. ಮಲಗಿದರೆ ಕಣ್ಣಮುಂದ ಪ್ರಶ್ನೆಪತ್ರಿಕೆ, ಮಾರ್ಕ್ಸ್-ಕಾರ್ಡ್ ಬರ್ದು ಇರ್ತಾವು.”

“ನೀನಿನ್ನು ಕಿಕ್ಕೆ ಮಡುಗಿ, ಜಾಕ್, ಪರಿಕ್ಕೆ ಅಂದ್ರೆ ಯಾಕೆ ಹೆದರಿಕೊಳ್ಳಿಯಾ? ಚೆನ್ನಾಗಿ ಓದಿದೀಯಾ. ಪರಿಕ್ಕೆಯಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿಯೇ ಬರಿತೇಯಾ. ಸುಮ್ಮೆ ಹಾಯಾಗಿ ಉಟ ಮಾಡು, ನಿದ್ರೆ ಮಾಡು, ಮತ್ತೆ ಓದ್ದೋ.” “ಓದಿನಿ ಡಾಕ್ಟರ್. ಆದ್ದೆ ಸದಾ ಓದು..... ಓದು..... ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದೆ ಭಯ ತುರುವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತೆ.” “ಎನ್ನಾ ಭಯವದಬೇದ, ಧೈಯವಾಗಿರು. ನಿನ್ನ ತಾಯಿಯನ್ನೊಮ್ಮೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಾ, ನಾನು ಅವರ ಬಳಿ ಮಾತಾಡಬೇಕು.”

“ಅವರಿಗೆ ಬಿಡುವೇ ಇಲ್ಲ. ದೊಡ್ಡ ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿ ಎಂಬಿನಿಯರ್. ಬೆಳಗೆ ಏಳಕ್ಕೆ ಮನ ಬಿಟ್ಟಿ ಸಂಜೆ ಏಳಕ್ಕೆ ಬರ್ತಾರೆ. ಒಂದೊಂದ್ದಲ ಒಂಬತ್ತು ಗಂಟೆಗೂ ಬರಿರ್ತಾರೆ. ಕೆಲವು ಸಲ ಅವರು ಬರುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ನಾ ಮಲಗಿತ್ತಿನಿ. ಭಾನುವಾರ ಮಾತ್ರ ಮನೇಲಿ ಇರ್ತಾರೆ. ನನ್ನನ್ನು ಮಾತಾಡಿಸಿದ್ದು ಕೇವಲ ಓದಿನ ಬಗ್ಗೆ ಇಲ್ಲವೇ ಮಾರ್ಕ್ಸ್ ಬಿಗ್ಗೆ ಕೇಳಿರ್ತಾರೆ.” “ಮತ್ತೆ ನಿನ್ನ ಉಟ, ತಿಂಡಿ, ಸ್ವಾನ.....” “ನಮ್ಮನೇಲಿರುವ ಕೆಲಸದವರೀ ಎಲ್ಲ ನೋಡ್ಯೋಳ್ಯಾಲ್ಲಿ, ಅಮ್ಮ ತಿಂಡಿಗಳನ್ನು ತಂದಿಟ್ಟರ್ತಾರೆ. ಬ್ರೆಡ್ ಅಂತೂ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತೆ. ಅಮ್ಮ ಆಗಾಗ ಫೋನನಲ್ಲಿಯೇ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ

“ಕೋಪ ಅಲ್ಲ ಡಾಕ್ಟರ್, ಅವಿಗೆ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ತೀಕ್ಕಿನೇ ಇಲ್ಲ ಅನುಕ್ತ.” “ಭೀ! ಭೀ! ಹಾಗೆಲ್ಲ ಹೇಳಬಾರದು ಪುಟ್ಟಿ, ಅಮ್ಮ ಏನಾದ್ದು ಬ್ಯಾಡ್ರಾ?” “ಯಾವಾಗ್ನಿ ಬ್ಯಾಯ್ತಾನೇ ಇರ್ತಾರೆ. ನಾನು ಆಟ ಆಡಬಾರದು, ಹಾದು ಹೇಳಬಾರದು, ಸದಾ ಓದ್ದು ಇರಬೇಕು ಅಂತಾರೆ. ತಾಲೆ ಮುಗಿದ ತಕ್ಷಣ ಟ್ರೂಪನ್, ಮನೆಗೆ ಬಂದ್ಯೇಲೆ ಹೋಂವರ್ಕ್ ಮಾಡಬೇಕು. ಹೆಸ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸದಾ ಫ್ರೆಸ್ ರ್ಯಾಂಕ್ ಬರಬೇಕು. ಸ್ವಲ್ಪ ಕಡಿಮೆ ಮಾರ್ಕ್ಸ್ ಬಂದ್ದು ಒಮ್ಮೋಳೋದಿಲ್ಲ. ಒಂದೊಂದ್ದಲ ಒಂದೋ ಎರಡೋ ಮಾರ್ಕ್ಸ್-ನಲ್ಲಿ ವ್ಯಾತ್ಯಾಸ ಬರುತ್ತೆ, ರ್ಯಾಂಕ್ ಏಸ್ ಆಗುತ್ತೆ, ಹಾಗಂತ ನಾನು ದಡ್ಡಿನ ಡಾಕ್ಟರ್?”

“ನೋಡು ಪುಟ್ಟಿ, ಅಮ್ಮ ಬ್ಯಾದರೆ ಹಾಗೆಲ್ಲ ಬೇಸರ

ವಿಚಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳಾರೆ. ಇನ್ನು ಅಪ್ಪ ಸದಾ ಬೂರ್ಗ ಮೇಲೆ ಇರ್ತಾರೆ. ತಿಂಗಳಿಗೊಂದು ಬಾರಿ ಹೇರಂಟ್ ಮೀಟಿಂಗ್ ಇರುವಾಗಲೂ ಅಪ್ಪ, ಅಮೃತಿಗೆ ಬರೋದಕ್ಕೆ ಸಮಯ ಇರಲ್ಲ.

“ಅಜ್ಞ, ತಾತ ಯಾರೂ ಜೋತೆಗಿಲ್ಲಾ?” “ಅಜ್ಞ ಮುಂಚೆ ಸ್ವಲ್ಪ ದಿನ ಇದ್ದು, ಆಗ ತುಂಬ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು ಡಾಕ್ಟರ್, ಅವರೇ ಅಡುಗೆ ಮಾಡಿ ಉಣಿ ಮಾಡಿಸ್ತಿದ್ದೂ, ದಿನಲೂ ರಾತ್ರಿ ಕಢೆ ಹೇಳು ಇದ್ದು, ಆ ದಿನಗಳನ್ನು ನೆನೆಸಿಕೊಂಡ್ರೆ ಎಷ್ಟು ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತೇ ಗೊತ್ತಾ ಡಾಕ್ಟಾಂಟ್.” ಮಾತಿನ ಭರದಲ್ಲಿ ಅವಳು ನನ್ನನ್ನು ಅಂಟೆ ಎಂದಿದ್ದಳು. “ಅಜ್ಞ ಈಗ ಮನೇಲಿಲ್ಲಾ?” “ಉಮ್ಮೆಯಾಗಿ, ಅಮೃತಿಗೂ ಅಜ್ಞಿಗೂ ಸರಿ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ಅದ್ದುಕೋ ಅಜ್ಞ ಮಾಡಿದ್ದು ಅಮೃತಿಗೆ ಸರಿಹೋಗ್ಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಜ್ಞಿಗೆ ಉರಿಗೆ ಹೋಗೋಕೆ ಇಷ್ಟವಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದ್ದು ಇವರೇ ಕಳಿಸಿದ್ದು, ರಚೆ ಬಂದಾಗ ನಾನೂ ಅವರ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗ್ಗಿನಿ ಡಾಕ್ಟರ್.”

ಅಜ್ಞ ಅಂದಕೂಡಲೇ ಅವಳ ಮುಖ ಅರಳಿದ್ದು ಕಂಡು ಮುಕ್ಕಳಿಗೆ ಅಜ್ಞಿಯ ಶ್ರೀತಿಯ ಸದಿ ಅದೆಷ್ಟು ಸದಿದರೂ ಸಾಲದು ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅಜ್ಞಮೇಮುಕ್ಕಳ ಶ್ರೀತಿ ಆಕಾಶದಷ್ಟು ವಿಕಾರವಾದದ್ದು, ಸಾಗರದಷ್ಟು ಅಳವಾದದ್ದು, ಅದನ್ನು ದೂರಮಾಡಿ ಶ್ರೀತಿಯಿಂದ ವಂಚಿತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ ಇಂದಿನ ಆಧುನಿಕ ಜೀವನ. “ಪೂಜಾ, ಭಾನುವಾರವೇ ನಿನ್ನ ಅಪ್ಪನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಾ. ಅವರೂಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡುವೆ, ನೀನು ಹಾಯಾಗಿರು, ಪರೀಕ್ಷೆಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬರಿತೀರು ಹೇದರಬೇಡ.”

ತಾಗ ಅವಿಭಕ್ತಿ ಕುಟುಂಬಗಳು ಕ್ರಾರೆಯಾಗುತ್ತಿರು ವುದು ಹಾಗೂ ತಂದೆ-ತಾಯಿ ನೌಕರಿಯಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ಮುಕ್ಕಳಿಗೆ ಸಹಜವಾಗಿ ತಾಯಿಯ ಸಂಪೂರ್ಣ ಅಕ್ಷರ, ಆರ್ಥಿಕ ದೋಷಿಯಿರುವುದರಿಂದ ಬೇಸರವಗುವುದು ಸಹಜ.

ಸಾರ್ಥಕ ಜೀವನ್!” “ಆದರೆ ಗುರುಗಳೇ, ನನ್ನ ಬದುಕು ಮುಳ್ಳಿ ಕಂಟಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಕಾಡಿನಂತಾಗಿದೆಯಲ್ಲ” ಎಂದು ಧನಿಕ ತನ್ನ ವ್ಯಾಘೇಯನ್ನು ತೋಡಿಕೊಂಡ. ಗುರುಗಳು ಹೇಳಿದರು “ಚಿಂತೆಯಲ್ಲ, ತಾಂತ ಸಂತರ, ಅರುಹಿನ ಮಹಂತರ ಸತ್ಯಂಗ, ಸತ್ಯ ಶ್ರವಣಮಾಡು. ನಿನ್ನ ಜೀವನ ಪಾವನ ತಮೋವನವಾಗುತ್ತದೆ. ಸುಂದರ ಹೂಬಿನವಾಗುತ್ತದೆ. ಗುರುಗಳ ಈ ಸುಮಧುರ ಮುಡಿಗಳ ಕೇಳುತ್ತಲೇ ಸಿರಿವಂತನಿಗೆ ಸಾರ್ಥಕ ಬದುಕಿನ ದರ್ಶನವಾಗಿತ್ತು!

ಶರತ್ ಕುಮಾರ್ ಬಿ. ಎಸ್, ಪ್ರಕಾಶ, ಅಭಿನವ ಭಾರತಿ ಫೋಡಾರೆ, ಕನ್ನಡ ಮಾಧ್ಯಮ, ಮಂಡಿ

ಮುಕ್ಕಳ ಸರ್ವತೋಮಾಮಿ ಬೇಳವಣಿಗೆ ಕೇವಲ ವಿದ್ಯೆ ಯೋಂದೇ ಸಾಲದು. ಶ್ರೀಡ ಹಾಗೂ ಪರ್ಯೈತರ ಚಟುವಟಿಕೆ ಗಳೂ ಇರಬೇಕು. ಅಪ್ಪ, ಅಮೃತಾವು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವ ಸಮಯದಲ್ಲೇ ಸಾಧ್ಯವಾದದ್ದು ಮಗುವಿನದೆಗೆ ಗಮನ ಹರಿಸಬೇಕು. ಶ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕ್ಯುಪ್ತು ತಿನಿಸುವ ಕಥೆ ಹೇಳುತ್ತ ವಾಕ್ಯಾಳಿಲ್ಲಿ ಕಲ್ಪನಾಶಕ್ತಿ ರೂಪಗೊಳ್ಳುವ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಬೇಕು. ತಾಯಿಯ ಹಿತವಾದ ಸ್ವರ್ತ ಮಗುವಿಗೆ ಆಪ್ಯಾಯಮಾನವಾದರು. ಎಲ್ಲ ಮುಕ್ಕಳೂ ಮೇದಲ ರ್ಯಾಂಕ್ ಬರಬೇಕೆಂದರೆ ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ? ಸ್ವಧಾರತ್ತಕ ಮನೋಭಾವ ಇರಬೇಕು ನಿಜ. ಆದರೆ ತಾಲೆ ಎಂದರೆ ಮುಕ್ಕಳಿಗೆ ಜ್ಯೇಷ್ಠ ಎನ್ನುವ ಹಾಗಾಗಾಬಾರದು. ಮುಕ್ಕಳು ತುಂಬಾ ಒತ್ತಡದಲ್ಲಿರುತ್ತವೆ. ಹಿಗಾಗಿ ಪರೀಕ್ಷೆ ಬಂತೆಂದರೆ ವಾಕ್ಯಾಳಿಗೆ ಭಯ, ಜ್ಞಾನ, ಹೊಣ್ಣಿನೋವು, ಉಣಿ ಸೇರಿದಿರುವುದು. ನಿದ್ರೆ ಬಾರದಿರುವುದು, ಭೇದಿ ಮುಂತಾದ ಲಕ್ಷ್ಯಗಳು ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ.

ಪರೀಕ್ಷೆಯ ಭಯದಿಂದ ದೇಹಲಿಯಿಂದ ಇಬ್ಬರು ಮುಕ್ಕಳು ಹಿಂದೊಮ್ಮೆ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ನೀವು ಓದಿರಬಹುದು. ಇವಲ್ಲದೇ ಆತ್ಮಹಕ್ಕೆ ಯಿತ್ತು, ಮನೆಯಿಂದು ಓದಿ ಹೋಗುವಂತಹ ಸುದ್ದಿಗಳು ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಇಂದಿನ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಕಾರಣವೋ? ಇಲ್ಲವೇ ಮುಕ್ಕಳಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹಚ್ಚಿಸಿದನ್ನು ಪೂರ್ವಕರು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಕಾರಣವೋ?

ಮೋಡೆಕರ, ಶಿಕ್ಷಕರ ಮತ್ತು ಮುಕ್ಕಳ ನಡುವಿನ ಬಾಂಧವ್ಯ ಬಲಗೊಳಿಬೇಕು. ಮುಕ್ಕಳಿಗೆ ಯಾವ ತ್ವರ್ತ ಶಿಕ್ಷಣ ಬಂಧನವಾಗಬಾರದು.

ಡಾ. ವಿಂಧರ ಭೂಪತಿರವರ
ಭಾರತೀಯ ಮುಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಅಂತ್ಯ ಭಾಗ

ಒಂದು ಚೊಂಡ್ರ ಸಿರಿವಂತನು ಗುರುಗಳ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡ. ಗುರುಗಳು ಅವನನ್ನು ಆದರದಿಂದ ಸ್ವಾಗತಿಸಿದರು. ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದ ನಂತರ ಬಂದ ಕಾರಣವೇನು? ಎಂದು ಗುರುಗಳು ಕೇಳಿದರು ಮಜ್ಜರೆ, ಬದುಕಿನ ಸಾರ್ಥಕತೆಯ ದಾರಿ ಯಾವುದು? ಎಂದು ಧನಿಕ ಕೇಳಿದರು. ಗುರುಗಳು ಹೇಳಿದರು. “ಒಳ್ಳಿಯ ಪ್ರಶ್ನೆ ನಮ್ಮ ಜೀವನವು ಸುಗಂಧಮೂರ್ಣ ಗುಲಾಬಿ ಹೂವಿನಂತಾಗಬೇಕು. ನಮಗು ನಮ್ಮ ಸುತ್ತಲಿನವರಿಗು, ಅದು ಸಂತಸದ ಸುಗಂಧ ನೀಡಬೇಕು. ಅದು ಸಾರ್ಥಕ ಜೀವನ್!” “ಆದರೆ ಗುರುಗಳೇ, ನನ್ನ ಬದುಕು ಮುಳ್ಳಿ ಕಂಟಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಕಾಡಿನಂತಾಗಿದೆಯಲ್ಲ” ಎಂದು ಧನಿಕ ತನ್ನ ವ್ಯಾಘೇಯನ್ನು ತೋಡಿಕೊಂಡ. ಗುರುಗಳು ಹೇಳಿದರು “ಚಿಂತೆಯಲ್ಲ, ತಾಂತ ಸಂತರ, ಅರುಹಿನ ಮಹಂತರ ಸತ್ಯಂಗ, ಸತ್ಯ ಶ್ರವಣಮಾಡು. ನಿನ್ನ ಜೀವನ ಪಾವನ ತಮೋವನವಾಗುತ್ತದೆ. ಸುಂದರ ಹೂಬಿನವಾಗುತ್ತದೆ. ಗುರುಗಳ ಈ ಸುಮಧುರ ಮುಡಿಗಳ ಕೇಳುತ್ತಲೇ ಸಿರಿವಂತನಿಗೆ ಸಾರ್ಥಕ ಬದುಕಿನ ದರ್ಶನವಾಗಿತ್ತು!

ಕೃತಃ : ಶ್ರೀ ವಿಂಧರ ಭೂಪತಿರವರ ಸ್ವಾಮೀಜಿ

ಹಲಿಕಾಣ ಫಲತಾಂಶ RESULTS

ಹತ್ತೆವರು ನಾವೇ
ಹೊತ್ತು ಹೊರೆದವರೂ ನಾವೇ
ಈಗ ನಿ. ಕ್ರಿ. ಕ್ರಾಮೆರಾ ದೂರಿದೊಡೆತಯ್ಯ

ಕಲಿಯುಗ ಕಲಿಯಲ್ಲಿ
ಕಲಿಸುವಾಗ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತೋರಿದರೆಲ್ಲ
ಈಗ ಫಲತಾಂಶದ ನೆನೆದು ಅಳುಕದರೆಂತಯ್ಯ

ಷಿಷ್ಟತ್ವದವನಿಗೆ ತೊಂಬತ್ತೇದು
ಅಕ್ಷರ ಬಾರದವನಿಗೂ ತಪಂಭತ್ತೇದೇ
ಈಗ ನೂರಾರು ಫಲತಾಂಶದ ಕಾಲರ್ ಕಾಣಾಯ್ಯಿಯ್ಯ

ವರುವ ಮೂರ ಇಲ್ಲದ ಸಂಭ್ರಮ

ಕಡೆ ಆರು ದಿನಗಳ ಚೆಮುವಟಕೆಯ ಸಂಗಮ
ಈಗ ಸಂಭ್ರಮ ಅಲಿದು ಭ್ರಮೆಯಷ್ಟೇ ಉಳಿವುದಯ್ಯ

ಕಳೆದ ಫಲತಾಂಶಗಳು ಸಾಧನೆಯ ಗರಿ
ಈ ಸಾಲು ಆವಾಲುಗಳ ಪರಿ
ಭವಿಷ್ಯದ ಸಾಲುಗಳಿಗೆ ಈಗಲೇ ನಿಧಾಗಬೇಕಯ್ಯ

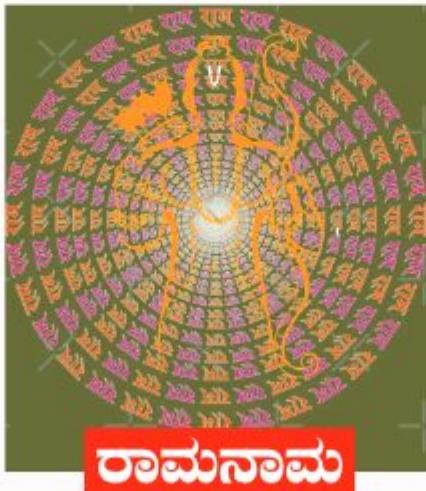
ಹಿಂದೆಂದಿತ್ತು ಕಾಲ
ಮುಂದೆ ಗುರಿ ಹಿಂದೆ ಮರು
ಈಗಲ್ಲರೂ ಕೆಣ್ಣಿ ಕಾಣಿದ ಗಾವಿಲರಯ್ಯ

ಆದದ್ದೆಲ್ಲ ಒಳ್ಳಿಯದಕ್ಕೇ
ಮುಂದೆ ಆಗಲಿರುವುದೂ ಒಳ್ಳಿಯದಕ್ಕೇ
ರೌರವ ಸ್ಥಿತಿ ಅಳಿದು ಒಡಮೂಡಲಿ ಕಲಿಕೆಯ ಕಲರವ

ಕಲಿಯಲೂ ಸಕಾಲ ಕಲಿಸಲೂ ಸಕಾಲ
ತಪ್ಪಿತಯ್ಯ ಕಾಬಿ ಸಂಸ್ಕಾರಿಯ ಆಕಾಲ
ಭವಿಷ್ಯದಿ ನೈಜ ಗುರುತಿಷ್ಯರಿಗೆ ಗೌರವಾದರ ವಿಮುಲ

ಎನ್. ನಿ. ಶಿವಕುಮಾರ್
ಶಿಕ್ಷಕರು, ನಾಗಮಂಗಲ.

ವೀ ವೇಗಗಳ್ಲದ ಭಕ್ತಿಯ
ಆಭಾಸವು ಒಂದಿಷ್ಟು
ಹಿಡಿಸುತ್ತಿರಲ್ಲ, ಕೇವಲ
ನಾಮಸಂಕೀರ್ತನೆ, ಜವ
ಮುಂತಾದುವನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿಯತ್ತ
ಸಾಮಾನ್ಯ ಧರ್ಮಗಳ
ಅನುಷ್ಠಾನದಲ್ಲಿ ನಿರಾಸಕರಾಗಿರುವ
ಬಾಧ್ಯತಾ ಹೀನರ ಬಗೆಗೆ ಅವರಿಗೆ
ತೀವರವಾದ ಅಸಮಾಧಾನವಿದ್ದಿಲು.
ಒಮ್ಮೆ ಯಾರೋ ಒಬ್ಬ
ನಾಮಜಪಥರಂಧರರು
ರಾಮನಾಮದ ಮಹಾತ್ಮವನ್ನು
ಉಗ್ರಿಸುತ್ತ ದಿವಿಜಿಯವರಿಗೆ
ಹೇಳಿದಂತೆ- “ರಾಮನಾಮವನ್ನು
ಉಚ್ಯಾಸಿಸುವಾಗ ನಮ್ಮೆಲ್ಲ ಪಾಪಗಳೂ ತೊಲಗುತ್ತವೆ.
ವಿಕೆಂದರೆ ‘ರಾ’ ಎಂದು ಬಾಯಿ ತೆರೆದೊಡನೆಯೇ
ನಮ್ಮೊಡಲಿನಲ್ಲಿರುವ ಪಾಪಗಳ್ಲಿ ಆ ಮೂಲಕ
ಹೊರಬರುತ್ತವೆ. ‘ಮ’ ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಗ ಮಕಾರವು

ರಾಮನಾಮ

ಒಷ್ಟವರ್ಣವಾದ ಕಾರಣ ಬಾಯಿ
ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು, ತನ್ನಾಲಕ ಆ
ಪಾಪಗಳಾವುವೂ ಮತ್ತೆ ಒಳಗೆ
ಬರದಂತೆ ಮುದ್ರಿತವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದೆ
ರಾಮನಾಮ ಜವದ ರಹಸ್ಯ”.

ಇದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ
ಜಿವಿಜ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ
ತೋರಿದರು. “ಇದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ,
‘ರಾ’ ಎಂದು ಬಾಯಿ
ತೆರೆದೊಡನೆಯೇ ಹೊರಗಿನ
ಪಾತಕಗಳ್ಲಿ ಒಳಗೆ ನುಗ್ಗಿ ಆ
ಬಳಿಕ ‘ಮ’ ಎಂದು ಬಾಯಿ
ಮುಚ್ಚಿದ ಕೂಡಲೇ ಅವುಗಳು

ನಮ್ಮೊಳಗೇ ನೆಲೆನಿಂತು ಚಿರಮುದ್ರಿತವಾದರೆ
ಗಮಿಯೇನು? ಹೀಗಾಗಿಯೇ ರಾಮನಾಮವನ್ನು
ಜಿವಿಸುವುದು ತುಂಬ ಅಪಾಯಿಕಾರಿ!”

ಶತಾವಧಾನಿ ಡಾ. ರಾ. ಗಳೇಶ್ ಇವರ
“ಬ್ರಹ್ಮಪುರಿಯ ಭಿಕ್ಷುಕ” ಕೃತಿಯಂದ ಆಯ್ದು ಭಾಗ

ನಡೆದ ಘಟನೆ ಕಥೆಯಾದರೆ ಹೇಗಿರುತ್ತದೆ?

ಶ್ರೀಹೀರ್ ತಿಪ್ಪೇಸ್ವಾಮಿ

ನಮ್ಮಣಿ ನೈವೇಲಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ, ಅವನ ಮಗನ ಹುಟ್ಟಿದ ಹಬ್ಬ, ನಾವೆಲ್ಲರೂ ನೈವೇಲಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೇವು. ಪಕ್ಷದ ಮನೆ ತಿಪ್ಪೇಸ್ವಾಮಿಯವರದ್ದು, ಗಂಡ, ಹೆಂಡತಿ ಇಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳು. ಬೆಳಿಗಿನ ತಿಂಡಿಗೆ ನನ್ನನ್ನು ಆಹಾನಿಸಿದ್ದರು. ಜೋಳದ ರೊಟ್ಟಿ, ಬದನೆಕಾಯಿ ಎಕ್ಕಿಗಾಯಿ ಸೋಗಸಾಗಿತ್ತು. ತಿಂಡನ್ನು ಮುಗಿಯಿತು ಎಂದಾಗ, ಇನ್ನೊಂದು ಹಾಕುತ್ತೇನೆ ಎಂದರು ತಿಪ್ಪೇಸ್ವಾಮಿಯವರ ಮಡದಿ. ನಾನು, ಅರ್ಥ ಹಾಕಿಕೆಚ್ಚಿಗಿದೆ ಎಂದೆ. ಒಂದು ಜೋಳದ ರೊಟ್ಟಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿದರು. ಆದರೆ ಎರಡು ಅರ್ಥವನ್ನು ನನ್ನ ತಟ್ಟಿಗೆ ಹಾಕಿಟ್ಟಿರು. ನಮ್ಮ ತಂಡೆ ನನ್ನ ಶ್ರೀಯನ್ನು ನೋಡಿ ನಕ್ಕಿಟಿಟ್ಟಿರು. ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ತಿಂದೆ, ತೇಗಿದೆ.

ತಿಪ್ಪೇಸ್ವಾಮಿಗೆ 34 ವರ್ಷ ನೈವೇಲಿಯಲ್ಲಿ ಸೇವ ಸಲ್ಲಿಸಿದ ನಂತರ ನಿವೃತ್ತಿ ಆಯಿತು. ಅವರು ಸಂಭಾರಿನವರು. ನಿವೃತ್ಯಿಯಾದ ಮೇಲೆ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಒಂದು ನೆಲೆಸಿದರು. ಮೊದಲ ಮಗಳು ದಂತ ವ್ಯಾದ್ಯ, ಎರಡನೆಯವರು ವ್ಯಾದ್ಯಕೀಯ ಸಂಬಂಧಿ ವ್ಯತೀಯಲ್ಲಿ ತೊಡಿದ್ದಾರೆ. ತಿಪ್ಪೇಸ್ವಾಮಿಯವರ ತಮ್ಮ ಕೂಡಾ ಹೆಸರಾಂತ ಆಸ್ತ್ರೀಯಲ್ಲಿ ಡಾಕ್ತರ್. ತಿಪ್ಪೇಸ್ವಾಮಿ ನಿವೃತ್ತಜೀವನವನ್ನು ಸಂತಸವಾಗಿ ಕೆಲ್ಲಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಒಮ್ಮೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ ಉದ್ಯಾನವನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ನಡೆಯಿತ್ತತ್ತು.

ತಿಪ್ಪೇಸ್ವಾಮಿಯವರು ಆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಹೋರಣರು, ವಿವರಿತ ಜನಸಂದರ್ಶಿ. ಒಂದು ಕಡೆ ಕುಳಿತು ಭಾಷಣ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಏನಾಯಿತೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆ ವಾಲಿ ಮಲಗಿಟ್ಟಿರು. ಸುತ್ತಲಿದ್ದ ಜನ ಭಯಭಿರೂಪರಾದರು. ಒಬ್ಬ ಮಹಿಳೆ ಇವರು ನಮ್ಮ ಉರಿನವರು ಎಂದು ಗುರುತು ಹಿಡಿದು ಮುಂದೆ ಬಂದು, ತಿಪ್ಪೇಸ್ವಾಮಿಯವರನ್ನು ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಆಸ್ತ್ರೀಗೆ ಸಾಗಿಸಿ, ಅವರಿಗೆ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಕೂಡುವವರಿಗೆ ಕಾದಿದ್ದು, ನಂತರ ಅವರ ಕಸೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಅರ್ಥಾರ್ ಕಾರ್ಯ ಮೂಲಕ ವಿಳಾಸ ತಿಳಿದು, ದ್ರೈವರ ಮೂಲಕ ಅವರ ಮಡದಿಯನ್ನು ಕರೆಸಿಕೊಂಡರು. ನಂತರ ಅವರ ತಮ್ಮ ಡಾಕ್ತರ್ ಕೂಡ ಬಂದರು.

ಮಾರನೆಯ ದಿನ ನಾವೆಲ್ಲ ತಿಪ್ಪೇಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ನೋಡಲು ಹೋಗಿದ್ದೇವು. ತಿಪ್ಪೇಸ್ವಾಮಿ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಅಶ್ವಯು ತೋಡಿಕೊಂಡರು. ನನ್ನ ಇಬ್ಬರೂ ಮಕ್ಕಳು

ವ್ಯಾದ್ಯಕೀಯ ರಂಗದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ತಮ್ಮ ಹೆಸರಾಂತ ವ್ಯಾದ್ಯ, ಏರೇಂದ್ರ ಸಂಡೂರು. ಆದರೆ ವಿಧಿ ಲಿಖಿತ ನೋಡಿ, ಪಾರ್ಕನಲ್ಲಿ ಅನಾಧವಾಗಿ ಬಿಡ್ಡಿದ್ದೆ. ನಮ್ಮ ಉರಿನ ಮಾಜಿ ಶಾಸಕರಾದ ದಿವಂಗತ ಎಂ. ಪಿ. ಪ್ರಕಾಶರ ಮಗಳು ಶ್ರೀಮತಿ ಎಂ. ಪಿ. ಅರುಣ ನನ್ನನ್ನು ಗುರುತು ಹಿಡಿದು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆದು ಕೊಂಡು ಬಂದು ಉಳಿಸಿಟ್ಟಿರು. ದೇವರು ದೊಡ್ಡವನು. ಯಾರ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಾನೆ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳಿದ್ದರೂ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ, ಡಾಕ್ತರ್ ಗಳಿಂದ್ದರೂ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಎನಿಗೆ? ವಿಧಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಜೀವನ ಸಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ದಿನವೂ ಮಾತ್ರಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿದ್ದ ತಿಪ್ಪೇಸ್ವಾಮಿಯವರು, ಈ ರೀತಿ ಆಕ್ಷಿಕವಾಗಿ ತೊಂದರೆಗೆ ಒಳಗಾಗಿದ್ದು ಕೇಳಿ ನಾವೆಲ್ಲ ಅಶ್ವಯು ಪಟ್ಟಿದ್ದು. ಜೀವನ ಕೇವಲ ವಿಧಿ ಲಿಖಿತ.

ನಾವು ಯಾವಾಗಲೂ ಜೇಬಿನಲ್ಲಿ ಅರ್ಥಾರ್ ಕಾರ್ಯ, ನಮ್ಮ ಹತ್ತಿರದವರ ದೂರವಾಸೆ ಸಂಪರ್ಕ ಸಂಪ್ರಯೋಗಿಸಿದಿರುವುದು ಉತ್ತಮ.

-ಜೆ. ಎಸ್. ಜಗನ್ನಾಥ್

"ಕೈಲಾಸ ದೊಡ್ಡದಲ್ಲ ಕಾಯಕ ದೊಡ್ಡಿ."

"ಧರ್ಮ ದೊಡ್ಡದಲ್ಲ ದಯಿ ದೊಡ್ಡಿ."

"ಅರಿವು ದೊಡ್ಡದಲ್ಲ ಆಜಾರ ದೊಡ್ಡಿ."

"ಅಧಿಕಾರ ದೊಡ್ಡದಲ್ಲ ಅಖಿಮೋನ ದೊಡ್ಡಿ."

"ಆಸ್ತಿ ದೊಡ್ಡದಲ್ಲ ಆರೋಗ್ಯ ದೊಡ್ಡಿ."

"ಸನ್ನಾನ ದೊಡ್ಡದಲ್ಲ ಸಂಸ್ನಾರ ದೊಡ್ಡಿ."

"ಹಣ ದೊಡ್ಡದಲ್ಲ ಗುಣ ದೊಡ್ಡಿ."

"ಮನ ದೊಡ್ಡದಲ್ಲ ಮನಸ್ಸ ದೊಡ್ಡಿ."

"ವಿದ್ವ ದೊಡ್ಡದಲ್ಲ ಅನುಭವ ದೊಡ್ಡಿ.."

ನಾನು ನೀಮಿಗೆ ಹೇಳಿದು

ದೊಡ್ಡದಲ್ಲ

ನೀವು ನಾವು ಇದನ್ನು ಅರಿತು ನಡೆಯೋದು

ದೊಡ್ಡಿ

ಅಭಿನವ ಉತ್ಸವ

ಕ್ರಿಡಾಕಾಟದಲ್ಲಿ ವಿಚೇತನಾದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು, ಅಭಿನವ ಭಾರತಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಾಲೆ (ಆಂಗ್ರೇ ಮಾಧ್ಯಮ), ಮಂಡ್ಯ

ವೀರಗಾನೆ, ಪಟ ಮತ್ತು ಮೊಜಾ ಕುಣಿತ, ಅಭಿನವ ಭಾರತಿ ಹಿರಿಯ ಬ್ರಾಹ್ಮಾಲೆ, ಮಂಡ್ಯ

ಶಾಲಾ ವಾರ್ಷಿಕೋತ್ಸವ ಮತ್ತು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ,
ಶ್ರೀ ಚೆಂಕಟೇಶ್ವರ ದಿದ್ಯಾನಿಕೇತನ ಶಾಲೆ.